

ALGEMEEN-Handelsblad.

ABONNEMENTS-PRISJ VOOR 3 MAANDEN,
Voor Amsterdam..... f 7.50. Voor de overige Steden des Rijks f 8.50.
De Zondags-Editie en Bijblad 1.50. Afzonderlijke Couranten..... 0.10.

Maandag 26 Februarij.
UITGEVERS-DIRECTEUREN, GEBROEDERS DIEDERICHS.
Brieven Franco aan het Bureau Handelsblad.

PRISJ DER GEWONE ADVERTENTIE:
Van een tot zeven regels, behalve de 35 c. regelgeld..... f 1.75.
Iedere regel meerder..... — .25.
Buitengew. groote Lett., naar maat de ruimte die zij beslaan à 25 c. per regel.

Tweede Editie.

ZONDAG-AVOND.

BUITENLAND.

Engelsche Post.

LONDEN, Vrijdag 23 Februarij des (Avonds).

Aanstaanden Maandag zal H. M. de koningin op het paleis van Buckingham een geheimen raad houden.

In het Huis der Lords heeft gisteren de graaf Granville op eene vraag van Lord Roden, of, uithoofde van den kritieken toestand der Britsche wapenen in de Krim, een biddag zoude worden gehouden, dat het gouvernement voornemens was, om bij H. M. aan te dringen op het vaststellen van een algemeenen dag van verootmoediging en gebed gedurende de vasten.

In het Huis der Gemeenten zijn door onderscheiden leden verzoeken aangeboden, waarbij wordt aangedrongen op een onderzoek naar het beleid des oorlogs en de verzorging des legers.

Op de vraag van den Heer Ricardo antwoordde lord Palmerston, dat het niet raadzaam ware de geheele briefwisseling tusschen de regering en de Ver. Staten over het onderwerp van internationale schikkingen, in tijden van oorlog, ter tafel te leggen. De betrekkingen tusschen de beide landen waren van geheel vriendschappelijken aard.

Vervolgens deelde lord Palmerston aan de vergadering mede, dat de kanselier van den exchequer, de Heer Gladstone, de eerste lord der admiraliteit, sir J. Graham, en de minister van koloniën, de Heer S. Herbert hun omtrent hadden genomen; om deze reden verzocht hij, dat men zich slechts met zaken van ondergeschikt belang zoude bezig houden; morgen zouden de afzendingen leden van het ministerie nadere verklaringen geven.

De Heer Disraeli zeide, dat de edele lord zelf was beschouwd als het hoofdhoofdel tegen de vorming van het dezer dagen tot stand gekomen kabinet. Nu zoude hij er echter niets anders van zeggen, dan dat hij de oneenigheid hoogelijk betreunde.

De Times noemt de scheuring in het nauwelijks opgetreden bewind een verederend schouwspel, waarvoor een weinig vaderlandsliefde en voorzichtigheid het land zoude hebben behoed.

De buitengewone gezant van Pruisen, de Hr. v. Usedom, wordt eerstdaags hier terug verwacht.

De regering is voornemens, om ook de oostelijke kusten van Schotland in staat van verdediging te stellen; zoo zullen bij Aberdeen en Peterhead batterijen en op andere punten forten worden aangelegd. Door het geheele land is men voortdurend ijverig bezig met het wapenen en oefenen der militie.

Men begint te klagen, dat het gouvernement geene stoomschepen naar den mond van het kanaal zendt, ten einde de door oosten wind tegengehouden schepen op te slepen en in geval van nood van water en proviand te voorzien.

De heden bekend gemaakte staten van handel en scheepvaart doen zien, dat de waarde der Britsche voortbrengselen, die gedurende de met 5 Jan. geëindigde maand zijn uitgevoerd, eene som van 6,428,000 £ heeft bedragen, tegen 6,572,000 £ in gelijk tijdvak van 1854. De waarde van den uitvoer gedurende het op 5 Jan. geëindigde jaar belooft 97,092,000 £, zijnde ruim 1,725,000 £ minder dan in 1854.

De generaal-maj. Bentinck zal in het begin der volgende maand zijn bevel in de Krim weder op zich gaan nemen. Men verzekert, dat de kavallerie aldaar zal worden gesteld onder aanvoering van den generaal-major Scarlett; de gewezen bevelhebber van dat wapen, de graaf v. Lucan, wordt eerlang in Engeland terug verwacht.

Volgens hier ontvangen brieven uit Balaklava hadden de spoorweg arbeiders, ofschoon eerst den 20sten Jan. daar geland, reeds op 6 Febr. een eind spoorweg van niet minder dan drie mijlen voltooid; men dacht den geheelen weg naar het kamp in zes weken gereed te hebben.

Het stoomschip Iberia heeft uit Spanje en Portugal ca. 15,000 £ aangebragt. Ten gevolge van het uitblijven der Amerik. stoomboot kan morgen geen brievenmaal van Liverpool naar Amerika vertrekken.

Duitsche Post.

WEENEN, 21 Febr. Ook de Italiaansche spoorwegen zullen vermoedelijk eerstdaags aan eene Engelsche kapitalisten-vereëning tegen betaling van 2 miljoen £, als voorschot op de pacht, voor een tijd lang, bij wijze van verpachting, afgestaan worden.

Bij de aartschertogin Sophie was eergisteren kinderbal, waarop de keizer met de keizerin verscheen.

De nieuwe, door den rijksraad reeds onderzochte wet op de burgerweër, welke den Keizer ter goedkeuring is voorgelegd, zoude naar aanleiding van de in de keizerlijke familie verwachte heugelijke gebeurtenis, uitgevaardigd worden.

Bij den doop van de aanstaande keizerlijke spruit zullen, zoo deze van het mannelijk geslacht is, orden van het gulden vlies verleend worden. Deze plechtige uitdeeling zal onder een in de keizerlijke vertrekken opgerigten troonhemel, in tegenwoordigheid van het keizerlijke hof en den hofstaat, van het korps diplomatiek en verdere genoodigde hooge ambtenaren, plaats hebben.

De Prins Gortschakoff is eergisteren door den Keizer in een bijzonder gehoor ontvangen en had later eene langdurige conferentie met den graaf Buol, bij welke gelegenheid hij dezen gewichtige mededeelingen deed, aangaande het deelnemen van Rusland aan de vredesonderhandelingen.

Van eene geloofwaardige zijde wordt verzekerd, dat de baron von Prokesch-Osten reeds belangrijke instructien heeft ontvangen, om het voorstel betreffende de mobilisatie bij den bondsdag in te brengen, en men hoop, dat dit voorstel niet zonder gevolg zal blijven. Ten aanzien van de toetreding van onderscheidene staten tot het December-traktat, verzekert men, dat de onderhandelingen met Zweden, Denemarken en de Nederlanden nog voortgezet worden, maar dat er niet meer aan te twijfelen valt, dat deze staten zich zullen aansluiten; eene definitieve verklaring echter zoude van wege die staten eerst geschieden na het eindigen der Weener conferentien, daar het resultaat daarvan zal beslissen of de vrede langs diplomatischen weg hersteld zal worden.

Men verzekert, uit eene geloofwaardige bron, dat Beijeren, voor het geval dat de onderhandelingen met Pruisen mislukken, Oostenrijk in een oorlog tegen Rusland zal ondersteunen, dat het een legerkorps in Italie zal doen binnenrukken, waardoor het grootste gedeelte onzer troepen beschikbaar zal zijn en tegen Rusland gehezigd konde worden. Graaf Lerchenfeld moet reeds van de noodige instructien voorzien zijn, om eene overeenkomst in dien zin tot stand te brengen.

De minister van buitenlandsche zaken, de graaf Buol, heeft het thans zoo druk met conferentien, dat heden de gewone soirée geen voortgang konde hebben. Gisteren had de graaf, tot laat in den nacht een onderhoud met den graaf v. Arnim, heden met den Prins Gortschakoff; ook Arif-Effendi werd ontvangen, die den nieuwen gevolmagtigde Riza-Bey voorstelde en mededeelingen aangaande zijne instructien voor de Weener-conferentie gaf.

Men verzekert, dat de langdurigheid der op handen zijnde onderhandelingen van de zijde der westersche mogendheden aan een bepaalden tijd gebonden zijn.

De Prins v. Lichtenstein is naar Praag gezonden.

De hier aangekomene graaf Rechberg heeft reeds eene conferentie met den graaf v. Buol en gisteren een gehoor bij den Keizer gehad; naar men verzekert zoude hij als vertegenwoordiger van Oostenrijk bij de vredes-onderhandelingen optreden.

Volgens den Corriere Italiano is de Heer Ulisse, secretaris van het Napselsche gezantschap alhier, heden vroeg met dépêches regstreeks naar Napsels doorgereisd. De Prins Petrulla had eergisteren een gehoor bij den Keizer.

De rijksraad baron v. Gehring is naar Hongarije vertrokken.

De geruchten omtrent de ineen-smelting van de opperleiding der

politie met het ministerie van binnenl. zaken blijven aanhouden en geöf vinden.

Het oprukken van troepen naar de posities aan de noordelijke grenzen des rijks is in de laatste dagen weder drukker geworden. Ook van het Weener garnizoen zijn dezer dagen weder eenige bataillons, eskadrons en batterijen deels naar Krakau, deels naar Hongarije vertrokken. Op uitdrukkelijk bevel des Keizers moeten alle wegen, welke van Pesth naar de punten voeren, waar de troepen zullen gesteld worden, binnen den kortst mogelijken tijd in den besten staat gebragt worden.

Voor den pelgrimstogt naar Jerusalem hebben zich reeds aangemeld de hoogl. Albert, de HH. Urban en Reinwand, benevens nog eenige anderen. Den 6den Maart zullen zij van Weenen naar Triest vertrekken en den zeetogt ondernemen.

Een brief uit Praag deelt eenige bijzonderheden mede omtrent den brand in het Hradschin, alwaar, zoo als men weet de Keizer Ferdinand sedert zijne abdicatie zijn verblijf gevestigd heeft. In den vroegen morgen van 20 Febr. moet in een vliegtuig van dit aloude koninklijke slot brand ontstaan zijn, welke eerst ten 7½ ure openbaar werd. Dadelijk snelde men met middelen ter blussching toe, doch eerst in den namiddag was men het vuur geheel meester. Onvoorzichtigheid schijnt dezen brand veroorzaakt te hebben. De Keizer en de Keizerin zijn gelukkig behouden.

BERLIJN, 23 Febr. De kansen op het sluiten van een verdrag met de Westersche mogendheden, winnen veld, ofschoon alle hinderpalen niet uit den weg zijn geruimd. Tot opheldering van de tegenstrijdigheden welke de zaak heeft doen ontstaan, en van de nog bestaande twijfelingen, moge het volgende dienen.

Een eerste Pruisisch ontwerp werd te Parijs als niet gemeend beschouwd. Pruisen had b. v. aangeboden om tegen Rusland op te rukken, indien het zijne concessien op de beide eerste waarborgepunten weder introk, en dit wist men te Parijs, dat Rusland nooit zou doen. Derhalve wilde men niets van het verdrag hooren en begonnen de officieuse bladen met de bijzondere zending van den generaal v. Wedell den draak steken. De Westersche mogendheden erkenden echter het verdrag in beginsel en deden concessien in den vorm. De generaal v. Wedell toonde zich voldaan en zond den kolonel Olberg naar Berlijn. De gunstige berichten uit Parijs werd geschreven onder den indruk van het ontwerp dat de Heer Olberg naar Berlijn overbragt. Men kende de wijzigingen niet, welke Pruisen daarin zou brengen en die, door den kolonel naar Parijs gebragt, den 18den aan den Fransche regering zijn medegedeeld.

Niettemin bestaat er voor het sluiten van het verdrag thans meer kans. De Russische partij beweegt hemel en aarde, om de onderhandelingen te doen mislukken. Zij heeft den Heer Niebuhr spoedig uit 's Hage doen terug keeren, terwijl de Heer v. Bismark Schönhausen uit Frankfort brief op brief aan den Koning schrijft om hem, aan te raden het teekenen van het verdrag te weigeren.

Men blijft derhalve nog steeds gelooven, dat men zich te Parijs te vroeg met het tot stand komen heeft verheugd. Men vraagt zich af, wat het vertrouwen te Parijs zoo plotseling heeft doen rijzen? Sommigen meenen, dat dit schijnbare vertrouwen slechts dienen moest, om Oostenrijk aan te drijven tot spoediger sluiten der militaire overeenkomst met Frankrijk, door het te doen vreezen, dat Pruisen het zoo voorkomen. In ieder geval twijfelt men er zeer aan, dat, tenzij er eene onvoorziene wending plaats grijpe, de Koning een eventueel offensief verdrag onderteekene, houdende verplichting, om in een gegeven geval tegen Rusland op te trekken.

In goed onderrigte kringen alhier geloof men ook niet aan de toetreding van Napels tot het verdrag van 2 Dec. Men meent, dat het voor het oogenblik slechts geldt, het sluiten eener overeenkomst betreffende de proviandering van schepen in de havens van Napels en Sicilie.

De neutraliteitsverklaring van België heeft hier veel verwondering gewekt; men achtte die onnoodig, en konde derhalve voor België aanleiding geven tot verwikkelingen met Frankrijk. De Russische partij heeft zich echter bijzonder daarover verheugd.

Er bestaat een geheim stuk, dat echter in sommige invloedrijke kringen eene groote rol heeft gespeeld. Het strekt om te bewijzen, dat Oostenrijk, zonder Pruisen, slechts 150,000 man tegen Rusland te veld zou kunnen doen trekken en dus het niet zou kunnen aanvallen, indien het aan zijne eigene eigene krachten niet overgelaten. Dit stuk wordt zeer geheim gehouden en zal gewis niet strekken om de voorstanders der neutraliteit ontmoedigen.

Men verneemt stellig, dat het laatste memorandum aan Rusland, waarvan zooveel sprake is geweest, een uittreksel is van het protocol van 23 December, en dat dit protocol niet veel verder gaat dan het memorandum. Ten aanzien van het maximum der waarborgen is men het met Oostenrijk nog niet eens, vooral ten opzichte van punt 3 (Sebastopol en de Zwarte Zee). Men hoop echter met Oostenrijk en eventueel ook met Pruisen tot eene overeenstemming te geraken vóór de opening der Weener conferentie.

De Russische gezant bij het Wurtembergsche hof, de Heer v. Titoff, benoemd tot Russisch gevolmagtigde bij de conferentie te Weenen, wordt op de reis derwaarts Zondag hier verwacht.

De Russische gezant bij ons hof, de Heer v. Budberg, is naar Neu-Strelitz vertrokken, waar de hertog Georg van Mecklenburg zich bevindt.

Het hof zal Zaterdag zijne residentie naar Charlottenburg overbrengen.

Het gerucht, dat de Russische regering alle in het buitenland residerende Russische onderdanen zou hebben teruggeroepen en geene passen om naar het buitenland te reizen meer verleende, is volgens de N. Fr. Zig. van allen grond ontbloot.

De Eerste Kamer heeft de wet op de armverzorging aangenomen. Een voorstel van den Heer Brüggemann, tot vereëning der burgerlijke met de kerkelijke armverzorging, krachtig door Prins Boguslaw Radziwill ondersteund, is verworpen. De minister van binnenl. zaken verklaarde echter, dat de precisering van deze zaak nog nader zal worden ter sprake gebragt.

In de zitting der speciale commissie uit de Tweede Kamer is het aangevraagd crediet voor oorlog met eene groote meerderheid goedgekeurd; de commissie stelt, in de eerste plaats, een adres aan den koning voor, bij hetwelk de vrees voor eene afgezonderde stelling van Pruisen en de overtuiging zou worden uitgedrukt, dat in eene met dit haar denkbeeld overeenkomstige staatkunde de eenige waarborg voor Pruisens toekomst ligt, en ten anderen de verwerping der door de regering verlangde verlenging van crediet. Dit laatste voorstel is ten gevolge der vereëning van de uiterste regter- met de uiterste linkerzijde tegen de meer gematigde leden aangenomen.

De Kroonprins van Saksen is den 19den Februarij over Weenen naar Turijn vertrokken.

ZWITSERSCHER GRENZEN, 21 Febr. Uit Bern wordt geschreven, dat in het gebouw, waarin de bondsraad vergadert, groote beweging heerscht. Dagelijks houdt de bondsraad vertrouwelijke beraadslagingen en buitengewone zittingen. Daarbij gaat het zoo geheimzinnig toe, dat bij herhaling, in plaats van den secretaris, die gewoonlijk de notulen opmaakt, de kanselier zelf deze taak op zich neemt. Het is niet te ontkennen, dat het uitvoerend bewind moeilijke tijden te gemoet gaat.

In de drukpers openbaart zich eene overvloedige ontevredenheid over de openlijke deelneming van den Franschen gezant aan de verbodene wervingen. De genoemde diplomaat, welke natuurlijk niet vreemd is, neemt de aanmeldingen voor officiersplaatsen bij het tweede vreemdeliegion, enz., aan. De bondsraad heeft, naar men zegt, de bewijzen hiervan in handen en schijnt niet voornemens te zijn, deze overtreding der wetten met onverschilligheid door de vingers te zien. Men wil, dat eerlang afdoende maatregelen zullen genomen worden.

Van Engelsche wervingen hoort men niets meer, behalve dat men beweert, dat de Britsche gezant, den Heer Gordon, onlangs aan een Zwitsersche hoofd-officier een weigerend antwoord heeft doen toekomen op zijne aanbiedingen.

FRANKFORT, 22 Febr. Heden heeft eene zitting plaats van de bondsvergadering, waarin echter slechts loopende zaken zullen worden afgedaan.

Den 20sten dezer is de Badensche spoorweg van Haltingen naar Bazel geopend.

Fransche Post.

PARIJS, Vrijdag 23 Februarij.

De Keizer en de Keizerin zullen het grootste gedeelte van den zomer te Parijs doorbrengen en ter gelegenheid der tentoonstelling vele schitterende feesten geven.

De Keizer en de Keizerin woonden gisteren de voorstelling bij in het théâtre français. Mlle Rachel speelde Adrienne Lecouvreur.

De Moniteur meldt heden, dat lord J. Russell den 20sten in deze hoofdstad is aangekomen, en gisteren, Donderdag, door E. M. den Keizer is ontvangen.

Volgens den Constitutionnel, heeft de Pruisische regering verklaard, dat Pruisen zich alleen kan verbinden, om vijandelijk tegen Rusland op te treden, 1½ indien deze staat zijne belofte, om Oostenrijk niet aan te vallen, noch op deszelfs grondgebied, noch in de vorstendommen, tfskent, en 2º indien Rusland de goedkeuring van de vier punten van waarborg, welke ten grondslag van de vredes-onderhandelingen zouden strekken, terug neemt.

Volgens dat blad zouden de Westersche mogendheden, met dit laatste voorstel gaaf aan te nemen, zich in een doolhof van onderhandelingen kunnen wikkelen, en moeten te dien aanzien belangrijke wijzigingen zijn voorgesteld, ten einde te verhoeden, dat aan deze vier punten door Rusland en Pruisen in de conferentie eene uitlegging words gegeven, welke de Westersche mogendheden zouden moeten afwijzen.

Verder beweert genoemd dagblad, dat de Keizer van Oostenrijk vijftig arbeid met den generaal v. Hess, en de Keizer der Franschen met den Oostenrijkschen generaal de Creneville, voor het geval, dat de Fransche krijgsmagt naast de Oostenrijksche zoude moeten strijden, en dat dit alzo geschiedt, opdat het geheim te beter bewaard zoude blijven.

Het aantal jonge lieden, die in de conscriptie vallen, hetwelk in 1853 bedroeg 302,000, is thans volgens officiele opgaven, gestegen tot 307,000.

Gisteren had bij een Amerikaan, die te Parijs gevestigd is, een feest plaats op den geboortedag van den gen. Washington. In de zaal bevonden zich de portretten van Washington, Franklin, Pearce en Lafayette; vervolgens de busten van den Keizer en de Keizerin der Franschen. Onder de aanwezigen merkte men op den Heer Drouin de Lhuys, het geheele corps diplomatique, de HH. Guizot, de Rémusat en de Lasteyrie.

De Heer Thiers, die zich gisteren door een val den arm beseerd heeft, bevindt zich beter; hij heeft geen koofts gehad.

Eene telegrafische dépêche meldt, dat de hoogbejaarde Heer Dupont de l'Eure ernstig ongesteld is.

Naar luid der berichten uit Turijn van 18 Febr. had de redevoering, welke door den minister, graaf de Cavour, was uitgesproken ter verdediging van de voordragt, betreffende de goestelijke eigendommen, zoowel in als buiten de Sardiniëse kamer, een diepen indruk gemaakt. Vrij algemeen werd de aanneming der voordragt als zeker beschouwd. Men hield het er nog voor, dat de pauselijke vermaningsbrief niet weinig had bijgedragen om de meerderheid der volks-vertegenwoordiging ter gunste van het ontwerp te stemmen.

Niet weinig opzien heeft te Turijn en elders geboerd eene uitvoerige verklaring van den gewezen voorzittenden minister, des markies d'Acazio, getiteld: „De Piemontesche Regering en het Hof te Rome,“ strekkende tot wederlegging van hetgeen door de pauselijke regering in hare vermanings-brief is aangevoerd. In die verklaring wordt de genoemde regering zeer scherp beoordeeld, en leest men onder anderen het navolgende: „Sedert verscheidene eeuwen regeert het hof te Rome over drie miljoenen zielen, over welke bevolking zij het uitgestrekte wereldlijke en geestelijke gezag uitoefent. En welk is nu het lot dezer bevolking? Het genoemde hof heeft die zoodanig bestuurd, dat het vier jaren noodig heeft gehad, om zijn gezag te herstellen; dat twee vreemde legermagten werden gevorderd ter zijner ondersteuning en die legermagten altijd noodig zullen zijn, ter handhaving van dat gezag.“

Na de aandacht te hebben gevestigd op de wijze, waarop de pauselijke regering de onderhandelingen met die van Piemont heeft gevoerd, eindigt de Heer d'Azeglio als volgt: „Rome heeft ons in eene zoodanigen toestand gebragt, dat wij hebben te kiezen tusschen de staatsregeling en het concordat, en wij hebben de staatsregeling gekozen. Rome had aller belangen met elkander in overeenstemming kunnen brengen, en God geve, dat het als nog in zijn en ons belang daartoe overga. Hiervan kan het inmiddels zeker zijn, dat telkenmale als het ons in dien kring tracht op te sluiten en ons slechts de keuze tusschen deze beiden overlaat, Piemont en zijn Koning altijd met hetzelfde antwoord dien kring zullen verlaten en zich op de staatsregeling zullen beroepen.“

De Sardiniëse Kamer van afgevaardigden zet de beraadslagingen over het wetsontwerp betreffende de kloosters voort. De aanneming van dat wetsontwerp is thans buiten twijfel. In de zitting van den 19den heeft de graaf de Revel eene lange redevoering tegen het wetsontwerp uitgesproken, welke van groot talent getuigde en luide werd toegejuicht door de regterzijde.

Brieven uit Athene van den 14den Febr. melden, dat de werkeloosheid van het Grieksche ministerie aldenem ontevredenheid wekt, in weërhil van de sympathie voor den Heer Maurocordato. Even zoo is het gesteld met de wetgevende lichamen, wier opening reeds 2 maanden geleden plaats gehad heeft, zonder dat zij tot dusver iets van belang uitgerigt hebben. Deze werkeloosheid is noodlottig voor het land, hetwelk meer dan ooit door roovers geteisterd wordt; in den Piræus, te Megara, óveral hebben moorden plaats; ook de zeeoovers zijn weder in de wateren van den Archipel verschenen. De Heer Le Mercier, de nieuwe Fransche gezant, was te Athene sedert 4 dagen aangekomen, maar nog niet door den Koning ontvangen. Wellicht had hij zijne instructien nog niet bekomen.

SPAANSCHER GRENZEN, 22 Febr. Gelijk reeds per telegraaf is gemeld, hebben de Cortes de wet betreffende de uitgifte van 900 mill. realen 3 pCts. aangenomen. Bij de beraadslaging heeft de regering twee amendementen overgenomen, bepallende dat de obligatien, welke als waarborg van de bons zullen worden aangenomen, in de openbare banken zullen worden gedeponereerd, en dat de helft der opbrengst van den verkoop der goederen van den staat zal worden gebruikt tot amortisatie der staatschuld.

Men wil, dat het ministerie voornemens is, om aan de Cortes de vrije beslissing te laten over het vraagstuk of de wetten betreffende de organisatie dezer vergadering, als een der groote staatsmagten, al of niet aan de koninklijke goedkeuring zullen moeten worden onderworpen.

De commissie tot onderzoek van het ontwerp tot verkoop van de gemeentelijke en kerkelijke goederen, heeft zich eenparig voor het ontwerp verklaard, behoudens eenige onbelangrijke wijzigingen. Het is waarschijnlijk, dat de kamer zich met het gevoelen der commissie vereëngen zal.

Men moet erkennen, dat de Heer Madoz tot dusver gelukkig met zijne plannen is.

Belgische Post.

BRUSSEL, Zaterdag 24 Februarij.

De zitting der Kamer van vertegenwoordigers heeft gisteren niets belangrijks opgeleverd.

De notaris Schoeters heeft appel aangeeteekend tegen het vonnis, door de regtbank van eersten aanleg tegen hem uitgesproken.

Alhier is in 75jarigen ouderdom overleden Mevrouw Charrin, geboren barones de Belvaux, weduwe van een hoofd-officier van de kavallerie. Zij volgde haar echtgenoot in den veldtogt van 1812, was met hem bij de Berezina gevangen genomen en bragt drie jaren in Siberië doof.

Op den jongsten markttag te Brussel is de prijs der granen aanmerkelijk gedaald. Gelijke berichten ontvangt men van de overige markt-plaatsen.

AMSTERDAM, Zondag 25 Februarij.

Te Parijs begint zich weder twijfel te vertoonen omtrent de volvoering van het plan des Keizers. Berst had men gezegd, dat de reis den 22sten zoudt plaats hebben; deze dag is voorbij gegaan, zonder dat de Keizer de Tuilerien verlaten heeft. Evenwel van eene andere zijde verzekert men, dat al doet zich ook twijfel op, desmettemin de gelaste toebereidselen niet afgezegd zijn en nog anderen gaan zelfs verder en meenen, dat het vertrek nader op handen is, dan men wel denkt. Dit laatste gevoelen vindt zelfs veel geloof.

Omtrent de houding van Pruisen valt niets anders te melden, ten minste niets aangaande eene verandering in den staat van zaken (vergeef ik onzen brief uit Berlijn en onder Parijs).

Een gerucht, dat te Weenen verspreid was, wil, dat de Hr. v. Brück, na zijne terugkomst uit Konstantinopel, naar Berlijn gezonden zal worden, om eene schikking tot stand te brengen. Zoo als men weet, echter dit gerucht minder waarschijnlijk maakt, is, dat de Heer v. Brück nog zoo spoedig niet terug verwacht. De brieven tocht uit Konstantinopel van 15 Febr. melden, dat hij zich destijds nog aldaar bevond, daar zijn opvolger, de baron v. Koller, nog niet aangekomen was. Buitendien worden de Heer v. Brück en nog andere diplomaten als vertegenwoordigers van Oostenrijk bij de Weener Conferentie gedoodverwd. Welke de tweede gevolmagtigde van Frankrijk bij die conferentie zal wezen, weet men tot dusver niet.

De jongste berichten uit de Krim, te Parijs ontvangen, stellen den toestand van het Fransche leger als gunstig voor. Het schijnt, dat eenige veranderingen in de leiding van sommige belegeringswerken zijn gekomen; wellicht staan dese in verband met bevelen aan den opperbevelhebber gegeven, met het oog op de aanstaande komst des Keizers Napoleon.

De jongste berichten uit Konstantinopel van 15 Febr. (zie hieronder) melden, dat lord de Kieffcliff gemagtigd was, om Turksche troepen voort te trekken. Volgens berichten uit de Krim van 11 Febr. was het weder schoon en warm; de batterijen, die de hoogten van Inkermann beheerschten zonden tegen het einde dezer maand voltooid zijn; er waren nog 40 stukken der Engelschen in batterij te stellen; de geallieerden dachten het vuur tegen den 15den te openen.

De Mémorandum (zie hieronder) bevat berichten uit de Krim, volgens welke tot den 20sten niets belangrijks was voorgevallen voor Sebastopol. De overwinning der Turken bij Eupatoria wordt bevestigd.

De jongste berichten uit Rusland melden, dat de handel aldaar zoo goed als dood is. Te Meskau hebben op één dag vier aanzienlijke faillissementen plaats gehad; gebeurtenissen, welke ook in de overige deelen des rijk, maar vooral uit Odessa in grooten getale gemeld worden. De uitgifte van nieuw staatspapier heeft geenszins verbetering in dezen toestand gebracht, daar het des betreffende besluit in alle handelskringen zeer ongunstig is opgenomen, welke stemming duidlijk blijkt uit de stijging van het goud-agio tot 24 pct.

In een te Weenen ontvangen brief van den thans Perzischen generaal graaf v. Karaczzy, wordt de staat van zaken in Perzie niet als ongunstig geschilderd, en het veelzijds verspreide gerucht, dat de invloed van Rusland te Teheran aan het dalen is, tegengesproken, daar in tegendeel dese invloed steeds de overheerschende is.

De legermagt in Perzie wordt nog steeds versterkt en is, voornamelijk wat de cavalerie betreft, dank zij de bemoeijingen van de Oostenrijksche instructeurs, tamelijk goed uitgerust en geoefend. Het aan de grenzen bij Bayazid geplaatste legerkorps, is het sterkste en bestaat thans uit ongeveer 20,000 man met 50 stukken geschut. De Shah heeft al de Oostenrijksche instructeurs de orde van de Zon en enkele gratificatie verleend.

Eene dépêche uit Weenen (zie hieronder) meldt, dat de graaf v. Nesselrode den 17den Febr. eene circulaire heeft uitgevaardigd ter kennisgeving, dat Rusland den oorlog verklaard heeft aan Sardinië, wegens de aansluiting aan de Westersche mogendheden tegen Rusland. Het Journal de St. Petersburg bevat den tekst van het stuk (zie hieronder).

Een brief uit Weenen meldt, dat de Nederlandsche gezant aldaar den 14den Febr. eene lange conferentie met den minister van buitland. zaken, graaf Buol, gehad heeft, naar men onderstelt over de toetreding van de Nederlanden tot het traktaat van December. Dat deze mogendheid, dus voegt men er bij, evenmin als Zweden en Denemarken, ongenegen is om zich aan de Westersche mogendheden aan te sluiten, blijkt onder anderen uit de berichten van den Oostenrijkschen gezant te 's Gravenhage, den baron Dobhoff.

Volgens de Morning Post (zie hieronder) bedroeg het Engelsche leger in de Krim zonder de matrozen, in Jan. 38,732 man, of na aftrek der zieken en gekwetsten 24,631. Den 6den Febr. bedroeg het aantal weerbare manschappen 21,000.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 21 Febr. 1855, heeft de commissie in vier handen waren gesteld de inlichtingen van den minister van kolonien over het adres van L. v. Vliet (bestaande uit de Heeren ter Brugghen Hugenholz, Storm v. 's Gravesande, Godofroy, Elout en Strens) haar verslag uitgebragt.

Zij is van oordeel geweest dat hare taak zich bepaalde tot het onderzoek of de bekleemde handelingen zijn verrigt overeenkomstig algemeene of bijzondere wettelijke bepalingen, binnen de grenzen van bevoegdheid der magt van wie zij uitgingen, en met inachtname van voorgescreven vormen.

I. Het eerste punt van beklag betreft de intrekking van des adressants admistie of benoeming als procureur te Soerabaja.

Die admistie of benoeming was verleend door den gouverneur-generaal bij besluit van 10 April 1840.

De Bataviase statuten, de usantien, de uitdrukkelijke bepalingen der zegel-ordonnantie van 16 Oct. 1817, de resolutie van 28 Febr. 1836, No. 21, bij art. 5 verklarende ook de procureurs tot contribuanten van het burgerlijk weduwenfonds, als uitdrukkelijke voorwaarde van hunne toelating of benoeming, toonen alle aan hoe die admistie of benoeming een vereischte is en alleen van de hooge Regering kan uitgaan. De regel nu, dat die aanstel ook ontlaant, tenzij het tegendeel uitdrukkelijk is bepaald, zal, vooral met het oog op art. 19 van het regeringsreglement van 1836, evenzeer ten deze gelden.

Het ontslag of de intrekking heeft plaats gehad bij besluit van den gouverneur-generaal van 12 April 1842, en alzoo door dezelfde magt welke had aangesteld; op voordragten van den raad van justitie van Soerabaja, voor welken de adressant postuleerde, van het hoogste regterlijk collegie, en na verhoor van den raad van Neêrlandsch Indië.

De gronden, welke tot dat besluit hebben geleid, kunnen geen punt van onderzoek voor de Kamer uitmaken, en de commissie is mitsdien van oordeel, dat de handeling is geschied door en geheel ter zedelijke verantwoording der bevoegde magt, en zelfs met inachtname van vormen, mergens gebiedend voorgescreven, doch waarborgen opleverende tegen willekeur en overlijng.

Zij acht daarom voldoende de inlichtingen, op dit punt door den minister gegeven.

II. Niet zoo voldoende zijn aan de commissie de inlichtingen voorgekomen omtrent het tweede punt van beklag: des adressants verwijdering uit de Praeanger-regentschappen; hetgeen dan ook in des ministers schrijven als het minst ongrond wordt beschouwd.

Nich in dat schrijven, noch elders heeft zij wettelijke bepalingen aangevoerd, welke hetzij de verwijdering zelve, hetzij de wijze waarop zij is geschied, zouder regtsaardigen.

Veel minder nog heeft de commissie bepalingen aangevoerd, welke de niet wedersproken feitelijkheden zouden wettigen, ter gelegenheid der verwijdering tegen den adressant gepleegd. Zij mag niet ontvremzen zich in dat gemis te hebben verheugd, omdat haar die feitelijkheden niet bestaanbaar voorkomen met de bescherming van persoonlijkheid, waarop ieder ingezetenen van Neêrlandsch Indië aanspraak behoort te kunnen maken.

Zij mag eindelijk niet onopgemerkt laten de schade, ten gevolge dier in haar oog niet gewettigde verwijdering, door het later verbranden zijner achtergelaten goederen aan den adressant veroorzaakt.

Als slotom van hare overweging omtrent dit tweede punt van beklag vermeent zij als haar oordeel te moeten doen kennen, dat des adressants uitzetting uit de Praeanger-regentschappen en de wijze, waarop die heeft plaats gehad, haar niet is gebleken door eenige wettelijke verordeningen geregtsaardigd te zijn.

dat de Kamer de inlichtingen, door den minister gegeven, ten opzichte van het eerste en van het laatste punt, voor kennisgeving aanneemt; en dat zij, zich vereenigende met het oordeel der commissie betrekkelijk het tweede punt, van dit verslag mededeeling doe aan den minister van kolonien.

Drie punten hebben ons bij de lezing van dit verslag getroffen: 1°. Dat de commissie zonder bedenking aanneemt, dat de Kamer alleen de uiterlijke en vormelijke wettigheid van de Indische regeringsdaden in deze zaak heeft te onderzoeken; hierdoor wordt het gewigtigste element der geheele zaak ter zijde gesteld, namelijk de vraag of de adressant niet eenig en alleen van zijne vrijheid beroofd en uit Ned. Indië verwijderd is, omdat hij eene burgerlijke vordering tegen de Javasche bank had ingesteld;

2°. dat de commissie in en tegenover de Kamer, de in hechtenisneming en uitzetting als genoegzaam geregtvaardigd beschouwt, door de goedkeuring aan die daden gegeven door de regering in het moederland. Art. 24 van het Indische regeringsreglement van 1836, spreekt wel van niets anders, dan van mededeeling aan den minister van kolonien, maar kan ook niet verder gaan; zoo lang men ten minste den minister van kolonien niet wil uitzonderen van den algemeenen regel der verantwoordelijkheid van regeringsdaden, zoolang kan, tegenover de Kamer, de goedkeuring eener daad door dien minister, niet bewijzen dat zij wettig en regtmatig is;

3°. dat de commissie, omtrent het tweede punt van beklag, aanneemt dat er eene onregmatige daad (een misbruik van gezag) tegen den adressant is gepleegd en dat de adressant daardoor schade heeft geleden, evenwel niet adviseert tot het toekennen van schadevergoeding, hetgeen toch de eenvoudigste en natuurlijkste conclusie ware; en in het eigen stelsel der commissie het onvermijdelijke einde dezer verdrietige zaak moet worden.

Z. M. heeft goedgekeurd de beroepingen van Hervormde predikanten, als: te Rossum, op A. Pillo, predik. te Dourne c. a.; te Klevenkerke, op C. P. Bayze; te Gennepsteden, op W. A. Becking, pred. te Scharnegoutum; te Deventer, op W. B. E. van Eijck, theol. dr., pred. te Hindeloopen; te Tjummarrum, op J. Canregier Rz., pred. te Fondgum; en van de Doopsgez. gemeente te Alkmaar, op P. Bruijn, predik. te Witteveen.

Z. M. heeft de gepens. kapt.uit. ter zee J. Modera, op verzoek eervol ontheven als referendaris bij het Departement van Marine, onder dankbetuiging voor zijne goede en belangrijke diensten door hem als zoodanig aan den lande bewezen.

De Minister van Binnen. Zaken brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat tot opleiding en oefening van telegrafisten voor de dienst van den Rijkstelegraaf, na vergelijkend onderzoek, een aantal van hoogstens vijftien leerlingen wordt toegelaten, om op nader aan te wijzen plaatsen onderrigt te ontvangen; de leerlingen ontvangen eene bezoldiging van een gulden daags en kunnen, na voldoende blijken van geschiktheid gegeven te hebben, dingen naar de betrekking van telegrafist der derde klasse, op eene jaarwedge van f 600; voor het vergelijkend onderzoek om als leerling te worden toegelaten moet men zich vóór of uiterlijk op den 15den Junij 1855 bij het Departement van Binnenlandsche Zaken aanmelden.

Van Regeringswege zijn, ten behoeve der Kamers van Koophandel en Fabrieken, verzonden, een nommer der Hanoversche Gesetz-Sammlung, bevattende eene verordening omtrent de lig- en losplaatsen van schepen aan de monding der Schwinje nabij Brunshausen.

Volgens een bericht van Zr. Ms. consul te Malaga, zijn aldaar gedurende het tweede halfjaar van 1854 aangekomen 11 Nederlandsche schepen. Uit Malaga vertrokken 9 Nederlandsche schepen, als: Naar Amsterdam 3, naar Rotterdam 1, naar Vlaarding 1, naar Antwerpen 2, naar Hamburg 1, naar Liverpool 1.

Ten gevolge van het weder verschijnen van het oidium in de wijnbergen, is de opbrengst van den oogst beperkt geweest. De prijzen der wijnen en rozijnen zijn zeer gestegen; de eerste hebben een aanzienlijken afzet naar Frankrijk bekomen. De muscaatwijnen hebben minder van de ziekte geleden. De invoerhandel van Nederlandsche producten te Malaga is niets beduidend. De boter is vervangen door die uit Holstein, die echter ook reeds de mededinging begint te gevoelen van de boter in de Asturien bereid. De weinig verbruikt wordende kaas wordt zelden regtstreeks, meestal over Gibraltar, ingevoerd.

Van Zr. Ms. consul te Zante is mededeeling ontvangen van het navolgende verslag omtrent den handel en de scheepvaart van de Ionische eilanden, gedurende het jaar 1854, voornamelijk met betrekking tot Nederland.

Gedurende gezegd jaar kwamen te Corfu 10 Nederlandsche schepen regtstreeks uit Nederland aan, uit vreemde havens kwamen er 4 Nederlandsche vaartuigen aan. Voorts vertrokken: Van Zante 1 schip onder Nederlandsche vlag; van Corfu 12 Nederlandsche schepen; van Cephalonia vertrok 1 Nederlandsch schip. Voorts kwamen te Corfu van Amsterdam 1 en van Rotterdam 2 vreemde schepen.

De ziekte in de krenten, welke den oogst in 1852 en 1853 verloren deed gaan, heeft in 1854 bijna dezelfde schade aangerigt. Nogtans is de uitvoer van de goede vrucht naar Engeland zeer levendig geweest, terwijl de slechte kwaliteit tot het distilleren is verbruikt. Bijna de geheele opbrengst was vóór het einde van het jaar uitgevoerd. Van Cephalonia werden er in het afgelopen jaar verscheept 6,364,509 ponden, waarvan 419,658 ponden naar Nederland, en van Zante 1,166,223 ponden, waarvan 168,513 ponden naar Nederland; terwijl er ongeveer 250,000 ponden voor den uitvoer overbleven. Voor Nederland is er veel vraag naar krenten, wanneer zij op £ 8.13.4 a 4.6.8 goteerd en duurzaam zijn; derhalve is het niet te verwonderen, dat de uitvoeren naar Nederland gedurende de drie laatste jaren zoo zeer beperkt waren.

De opbrengst van de olijfolie is gedurende het laatste jaar zeer onbeduidend geweest, hetgeen oorzaak was, dat nietgegenstaande de geringe navraag voor den uitvoer, de prijzen vast bleven. De geheele opbrengst wordt berekend op 80,500 vaten, welke, na aftrek eener hoeveelheid van 48- a 50,000 vaten voor plaatselijk verbruik en voor de zeepfabrieken, voor den uitvoer beschikbaar bleven. Vroeger werd er vrij wat van dit artikel naar Nederland uitgevoerd, en hetzelfde is in Engeland voor de fabrieken nog zeer gezocht.

De invoerhandel verkeert in zeer slechten staat; nogtans heeft de invoer van suiker uit Nederland geene vermindering ondergaan, hetgeen zou bewijzen dat er een grooter verbruik van dit artikel plaats heeft. Uit een overzicht van den algemeenen invoer der laatste jaren blijkt, dat, behalve de gestampte suiker, er zich voor den Neêrlandschen handel nog andere artikelen voordoen, welke op de Ionische eilanden gereedelijk aftrek zouden vinden; bijv. ruwe suiker, koffij, spijskers, garen, manufacturen, aardewerk, aardappelen, bokking, stokvisch, snuiftabak, Russisch en Zweedsch ijzer, boter en kaas. De Nederlandsche schepen zijn steeds zeer voor de bevrachting gezocht en behoeven niet voor de Engelsche onder te doen.

Bij besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland is bepaald, dat, ter zake van het overlijden van den Heer W. Kaars Sijpestein, lid van de Staten dezer provincie, in het hoofd kiesdistrict Zaandam, op Donderdag 8 Maart eene verkiezing zal plaats hebben.

Burgemeester en wethouders der stad Amsterdam brengen ter algemeene kennis, dat zij, voldoende aan het hun door onderscheidene leden van de buurtkollegien dezer stad gedaan verzoek, vergunning hebben verleend tot het doen van eene inzameling van liefgegiften door Heeren buurtmeesters in hunne buurtafdeelingen, tot verzachting van de nijpende armoede, waarin zich zoo velen, ten gevolge der aanhoudende duurte van levensmiddelen en vooral door gebrek aan eenige verdienste, in dit gestrenge jaargetijde bevinden, welke inzameling zal plaats hebben op Maandag en Dingsdag 26 en 27 Februarij e. k.

Eene centrale commissie uit Heeren Buurtcommissarissen, bestaande uit de Heeren: H. H. Spellers, J. F. Beus, D. Haverkamp, C. Premmel, J. H. Smaale Jr., en S. Wijbenga, in tegenwoordigheid van burgemeester en wethouders benoemd, heeft zich bereid verklaard tot regeling der uitdeeling van de opbrengst der inzameling, naar mate der behoefte, welke zich in de verschillende buurten dezer stad doet gevoelen, en zal daartoe reeds op Woensdag den 28sten dezer overgaan.

Burgemeester en wethouders vertrouwen op de hulpvaardigheid, waarvan Heeren buurtmeesters voortdurend hebben doen blijken, en die, door hunne bekendheid met de wezentlijke behoefte der armen, in eene zaak als deze zoo onmisbaar is.

Burgemeester en wethouders achten het overtollig om de ingezetenen van hunne zijde aan te sporen om die liefdadige pogingen door milde giften te ondersteunen. De drang der omstandigheden en de deerniswaardige toestand, waarin velen verkeeren, zullen meer dan woorden tot de harten spreken van hen, die met ruimer middelen zijn toebedeeld.

De zegen van Hem, die den blijmoedigen gever lief heeft, ruste op dit liefwerk.

Op het Vijftiende Concert der Maatschappij Felix Meritis, Vrijdag jl., deed zich Neêrlands eerste tenorzanger, de Heer Vrugt, met uitbundigen bijval hooren. De kracht, welluidendheid en buigzaamheid zijner stem, is op zijn gevorderden leeftijd nog zoo aanmerklijk, dat hij de toehoorders tot de levendigste geestdrift kan weglepen. Hij droeg twee aria's uit de opera's Zemire and Azor en Don Juan en mede Ons Vaderland, een lied van R. Hol, zoo gevoelvol en keurig voor, dat hij daverend toegejuicht en bij het laatstgenoemde teruggeroepen werd. Ook den jeugdigen viol-virtuoos A. Iburg, die in de meesterlijke uitvoering en voordragt van een Concertino van David in eens Fantaisie van

Leonard zijn talent ten toon spreidde, viel die onderscheiding ten deel. Door het orkest werden eene Sinfonie van Krommer en drie Ouverturen van Onslow, Boieldieu en Lindpaintner voortreffelijk uitgevoerd.

Bij dezen wenschen wij onze dilettanten op eene Soirée Musicale, die door den Jongen Heer Naret Koning op 19 Maart e. k. in het Odeon zal worden gegeven, oplettend te maken, daar dezelve in meer dan een opzigte hunne aandacht bij voortrent verdient. Deze veelbelovende jeugdige toonkunstenaar, die zich zowel door zijn voortreffelijk vioolspel, alsmede door zijn eminent compositie-talent, van hetwelk hij nog kort geleden eene zoo schitterende proeve, door het leveren eener Missa Solemnis, heeft afgelegd, onderscheidt, zal in den begijne der aanstaande maand April naar Leipzig vertrekken, ten einde aldaar in het conservatoire zijne muzikale studies te voltooijen. Wie onzer dilettanten, wien de Nederlandsche kunststroem ter harte gaat, zal niet gaarne door deelneming aan voornoemde Soirée het zijne er willen toe bijdragen, om den jeugdigen toonkunstenaar, die beloofd, eens als eene schitterende ster aan Nederlandsche kunsthemel te zullen prijken, in zijne voorgenomen studie bevorderlijk te zijn? Op de gezegde soirée zal onder anderen door eenige onzer voornaamste toonkunstenaars een strijk-kwartet van zijne compositie ten gehore gebragt worden.

De Heer Burgemeester van Zijkbekspl verzoekt ons te melden, dat onze Correspondent verkeerd was ingelicht, toen hij meldde dat onder die gemeente een man doodgevoren was gevonden, hebbende er onder die gemeente zoodanig ongeluk niet plaats gehad.

Wij vernemen dat het Weekblad van den Helder en het Nieuwe Diep van eene officiele zijde in staat is gesteld de meteorologische waarnemingen, welke aldaar op het provinciaal observatorium door den Heer C. van der Sterr worden gedaan, in zijne kolommen op te nemen.

Bij de directie voor de Haarlemsche Armen-Loterij, zijn, onder anderen, ontvangen een paar fraaie bloemenvazen van H. M. de Koningin, een canapé-kussen van H. K. H. Prinses Frederik der Nederlanden en een voltaire van H. K. H. de Groothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach.

* 's GRAVENHAGE, 25 Febr. In deze residentie is overleden de Heer Mr. G. A. Canneman, regter in den arrondissement-regtbank alhier, die sedert den jare 1838 met grooten ijver de betrekking van regter-commissaris bij die regtbank heeft vervuld. In vroeger tijd was hij regter in de regtbank van eersten aanleg te Alkmaar.

Dezer dagen is het tweerjarig kind van den wijkooperektecht v. d. E. wonende in de Molenstraat alhier, op een allerjammerlijke wijze omgekomen. De moeder, die eene bodschap was gaan verrigten, had het wicht alleen, zittende op een stoof met vuur in de kamer gelaten. Bij hare terugkomst vond zij het levenloos met brandwonden overdekt. De kleertjes hadden vuur gevat.

Men zal zich herinneren, dat eenige jaren geleden op het zeestrand, niet ver van de steen- en hoofden bij Ter Heijde, is gevonden het lijk van een vreemdeling, die vermoedelijk aan eene wond in den buik was overleden. Thans verneemt men, dat een bedelaars-kolonist, wiens geweten is ontwaakt, de verklaring moet hebben afgelegd, dat hij met een ander bedelaars-kolonist den vreemdeling heeft om het leven gebragt en beroofd.

ROTTERDAM, 24 Febr. Directeuren der hier ter stede gevestigde Zuid-Hollandsche Maatschappij tot redding van Schipbreukelingen hebben in hunne jongste vergadering besloten te doen uitreiken:

Aan W. F. Broeksmid voerende het Ned. Koopvaardig fregatschip Beeth te huis behoorende te Dordrecht, de gouden medaille en aan zijn eersten stuurman A. van der Eijk, de zilveren medaille benevens loffelijke getuigschriften voor het redden der equipagen, als: den 2den Julij, voer door W. Hardie, komende van Melbourne en bestemd naar Singapore, bestaande in drie- en twintig personen; den 4den Julij, de equipage bestaande in twaalf personen benevens de kapiteins-vrouw en drie kinderen van het op den 20sten Junij gestrande Engelsche barkschip Thomasin, kapt. Holmes, komende van Sidney en bestemd naar Singapore, den 8ten Julij, de equipage, bestaande in dertien personen van het op den 28sten Julij gestrande Engelsche schip Elisabeth, gevoerd door kapt. H. Churchill, komende van Melbourne en bestemd naar Monlmain, welke schepen in Torres-staat zijn gestrand, en waarvan de bemanningen zich op Raine, Bird en Booby-eiland, en gedeeltelijk in de sloepen bevonden, en welke schipbreukelingen hij, na den 6den Julij 11 personen aan het schip Royal-Exchange overgegeven en de overigen aan zijn boord met zeezems hartelijkheid verpleegd te hebben, den 25sten Julij te Batavia veilig heeft aan wal gezet, terwijl vier apprentices van het schip Fatyma mede naar Nederland zijn vervoerd, en die bij hunne aankomst daerlijk de reis naar Engeland hebben vervolgd.

Eene geldelijke belooning benevens eene loffelijk getuigschrift, Arie van der Zwan, stuurman van het bomschip Elisabeth, en Jacob Jansen de Hyer voerende het bomschip Castor en Pollux, voor het op den 20sten Januarij redden en in den Briel aan den wal brengen der equipage, bestaande in negen mannen van het Pruisische barkschip Freijehandel, even bestewen de Prinsenton gestrand, komende van Stettin en bestemd naar Antwerpen.

Aan Floor Pronk, George Steur, Nicolaas Zeeman Wzn., Jan Zeeman, Jacob van den Berg, Arie van der Hoeven en Daniel van den Berg, ieder eene geldelijke belooning benevens een loffelijk getuigschrift, voor het op den 8ten Februarij bemannen der reddingboot en op eene buitengewone, hoogst moeilijke en gevaarlijke togt tot redden der equipage van het op de kust nabij Terheijden gestrande Ned. kofschip Klasina Margaretha, kapt. J. E. Top, komende van Tralenburg en gedestineerd naar Schiedam; terwijl aan onderscheidene personen, naar mate zij in deze gevaarlijke redding hebben gedeeld, belooningen zijn ter hand gesteld.

Tevens is aan onderscheidene weduwen, wier echtgenooten in zee zijn omgekomen, uit het weldadige fonds van wijden Mejufvrouw Ida Maria de Raath onderstand verleend. (N. R. C.)

* ROTTERDAM, 24 Febr. De wedrennen met de narrenslede zijn zoowel als de strijd met 's schuiten in order afgeploegen; aan de eerste hebben 14 mededingers deelgenomen. De eerste prijs (eene prachtige kristallen etagère of fruitdrager, op zilveren voet) werd gewonnen door den Heer J. Boss, van Zevenhuizen, met het paard de Boer. De tweede prijs (een kristallen champagne-bokaal op zilveren voet en met wijngaardranken omringd) viel ten deel aan den Heer P. van Santen, van Berkel, met het paard de Leuken. En de derde prijs (twee rijk bewerkte zilveren suikerstroofers) behaalde de Hr. Prenyt, van Geervliet, met het paard Flink. Aan de 2de hebben 8 mededingers deelgenomen en zijn de prijzen behaald door No. 2 van de Heer Karremans a/d. IJssel, No. 5. P. Smit a/d. Kinderdijk, No. 8 van Wageningen te Dordrecht, allen door hen zelve bestuurd wordende. De prijzen zijn overhandigd met toepasselijke toepraken door Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, die met zijne gemalin het feest hebben bijgewoond en ook eene togt met de 4 span narreslede van den Heer Twiss alhier hebben gemaakt en ook een reisje met het ijszelschuitje No. 5 met den Heer Smit hebben gedaan. Op de Maas, Willemskade en den geheelen omtrek was alles als bezaaid met menschen, die hoornmuziek der bezetting, duizende vlaggen en andere decoratiën waren aangebragt om het feest, dat waarlijk enig is, luister bij te zetten en gewis lang zal het aangename herinneringen achterlaten, daar het niet door ongelukken gestoord is.

* LEIDEN, 23 Febr. Door burgemeester en wethouders werd in het vorige jaar een voorstel aan den raad gedaan tot herziening van het belastingstelsel, volgens hetwelk o. a., de directe belasting van f 45,000, waarvan 1/3 door de bruikers en 2/3 door de eigenaars werd betaald, zou worden afgeschaft, de opcenten op de tarwe van 200 op 100, die op de rogge van 240 op 100 zouden worden verminderd, daarentegen de opcenten op de grondbelasting en het personeel tot het maximum worden gebragt, de opcenten op het binnen- en buiten. gedistilleerd worden verhoogd, en eene directe belasting ingevoerd van hoogstens f 80,000, berekend naar de kadastrale huurwaarde in verband met het aantal kinderen.

De financie commissie uit den raad daarop rapporterende, beschouwt de invoering van eene zoo hooge directe belasting, welke zelfs volgens hare berekening f 100,000 zou moeten bedragen, eene bijna ondoenlijke zaak, wegens den bijzonderen toestand, waarin de gemeente Leyden verkeert, als door haar gering getal goeden, haar zeer groot getal bevoefteigen, de studenten en het garnizoen, welke beide lasten men met geene directe belasting kan treffen. Om die redenen en ook omdat de brandstoffen hier in het geheel niet belast zijn, stelt, zij den raad voor aan de Hooge Regering te vragen, dat voor deze gemeente eene uitzondering gemaakt worde en de bestaande opcenten op het gemaal mogen worden behouden.

Bij het wegvallen der bestaande directe belasting stelt zij voor eene directe belasting van f 48,000 in te voeren, van 6 tot 20 pct. van de kadastrale huurwaarde, met vrijstelling van huizen wier huurwaarde f 40 of minder bedraagt.

Daar zij mede bezwaar heeft tegen verhooging van het gedistilleerd en den wijn stelt zij voor, dat de belastingen, behoudens eenige kleine, welke later nog geregeld moeten worden, bestaan zullen uit de volgende 10 en 15 opcenten op de grondlasten; 5 tot 25 op het personeel, 250 op de tarwe, 24 op de rogge; 150 op het geslagt; 100 op het binaent, en 50 op het buitenl. gedistilleerd; de wijn f 10 per vat, en eene directe belasting van f 48,000.

* LEIDSCHENDAM, 21 Febr. Gedurende dit barre jaargetijde werden door de Vereeniging Liefde adelt genot, alhier, ten voordele der algemeene armen weder drie tooneelvoorstellingen gegeven. De groete zaal, door den logementhouder, den Heer J. Schoenetter, tot dat einde gratis afgestaan, was telkenmale zoodanig bezet, dat het edel doel volkomen bereikt werd.

* PURMERENDE, 22 Febr. Heden had alhier de harddraverij met narrelede op het groote Noord-Hollandsche Kanaal plaats, door het schoonste weder begunstigd. De prijs werd behaald door den Heer C. de Goede, en de premie door den Heer Wafelenbakker.

UTRECHT, 24 Febr. Eergisteren is aan onze hoogeschool bevorderd tot doctor in de verloskunde de Heer A. Doncan, med. doctor, na verdediging van eenige *questiones argumenti obstetrici*. En gisteren tot doctor in de regten, de Heer F. T. Pahud, geboortig te Batavia, met Theses.

* RUINEN, 23 Febr. Op verschillende plaatsen in dit gewest bespeurt men thans eene menigte wilde ganzen op de akkers, die de winterrogge tot aan den grond afknagen.

— Eoor de massa sneeuw zijn de wegen ten plattelande van dit gewest versperd, zoo zelfs, dat de voetboden (post) een, ja zelfs twee dagen telaar eerst de bestemde plaatsen bereiken. Vele personen hebben door de koude en sneeuw veel geleden. Een herder o. a., is in een uitgestrekt veld verdwaald. Toen men den ongelukkige vond waren de levensgeesten nog niet ontvloten, doch men wanhoopt aan zijn behoud.

* COEVORDEN, 23 Febr. In het naburige Laar liet eene vrouw hare kinderen; een van omstreeks 8 en een van 3 jaren, alleen te huis, en in ging bij een harer buurvrouwen een praatje houden; het kleinste kwam te nabij het vuur, deszelfs kleederen raakten in brand, en toen de moeder zich naar huis wilde begeven, liep haar het brandende kind te gemoet; twee uren later was het een lijk.

* MIDDELBURG 22 Febr. Gisteren had te Arnemuiden weder een voorbeeld plaats, hoe onvoorzigtig het is om kleine kinderen zonder opzigt te laten. Eene vrouw ging eene boodschap doen, en liet hare twee kinderen het een 2½ het andere 1 jaar oud, alleen in huis; na eenigen tijd terugkomende, vond zij tot groote ontsteltenis, het oudste kind zoodanig verbrand op den grond liggen, dat het reeds geheel was verkoold; men vermoedt, dat het van de verwijdering der moeder gebruik heeft gemaakt, om met wafelstokken in het vuur te spelen.

FELIX MERITIS, AFDEELING KOOPHANDEL.

22 Februarij 1855.

De derde en laatste voordragt van den Heer Mr. O. van Rees over de betrekkingen tusschen Nederland en Noord-Amerika bevatte het einde van de geschiedenis der Nederlandsche volplantingen in Noord-Amerika, namelijk van het jaar 1648—1664.

De spreker ving zijne rede aan met eene inleiding, waarin hij op het overneembare van handel drijven en regeren wees, doch tevens de redenen uiteenzette, waarom de Oost- en West-Indische maatschappijen, niettegenstaande de waarschuwingen van onderscheiden helderziende mannen, zoo langen tijd met het bestuur der kolonien zijn belast gebleven. Vervolgens den draad der geschiedenis opvallende, verhaalde hij hoe de directeur-generaal van Nieuw-Nederland, Kieft, in 1647 vervangen was door Petrus Stuyvesant, directeur der kolonie van Curaçao, die in vastberadenheid, energie, eerlijkheid en kunde zijnen voorganger verovertrof, doch even als deze een voorstander was van onbeperkt gezag en lidelijke gehoorzaamheid. Hij deelde verder mede, hoe de onafgebroken pogingen der kolonisten van Nieuw-Nederland, om meerdere handelsbetrekkingen te behouden, en een aandeel aan het bestuur, benevens krachtige aanspoeding der landverhuizing, langzamerhand den tegenstand van de bewindhebbers der Compagnie, en den directeur-generaal overwonnen; en hoe Nieuw-Nederland dienstengevolge meer en meer in volrijkheid en bloei toenam.

De lotgevallen van het eenig overgeblevene patronaatschap Rensselaers-wijk werden vervolgens door den spreker verhaald. De voornaamste plaats van die streek, het dorp Beverwijck, werd met geweld onder de magt der Compagnie gebracht. Ook de Zweedsche vestiging aan de Zuid-Rivier (de Delaware) bragt Stuyvesant onder het gezag der Compagnie terug. In Junij 1654 hadden de Zweden zich van de landstreek meester gemaakt, doch werden in September 1655 reeds weder door de Hollanders verdreven. In 1656 werd een gedeelte dier bezitting door de Compagnie aan de stad Amsterdam verkocht, die den bloei aldaar zoodanig bevorderde, dat weldra de stad Nieuw-Amsterdam aan den mond der Delaware verrees.

Ten gevolge van de veranderde inzichten van de bewindhebbers der Compagnie, toen zij zich door de Engelsen bedreigd zagen, werden aan Nieuw-Nederland vele vrijheden geschonken. De bevolking nam nu met rassche schreden toe, en klom onder Stuyvesants bestuur van 2000 tot 10,000 zielen. Nieuw-Amsterdam begon reeds eene belangrijke koopstad te worden, en bezat sedert 1659 eene Latijnsche school, die weldra zoo veel vermaardheid verkreeg, dat zelfs uit Virginia jonge lieden derwaarts gezonden werden. Naast Breukelen, Amersfoort, Midwout en Nieuw-Utrecht verrees op het Lange eiland de Hollandsche gemeenten Boscawen, New-Brunswick en Bergen. Ook op Staten-eiland ontstond een dorp, dat hoofdzakelijk door uitgewerkene Engelsen bewoond werd. Meer en meer kreeg dus Nieuw-Nederland het aanzien van eene gevestigde en bloeiende volplanting, die niet alleen in stof-felijke welvaart, maar ook in geestelijke ontwikkeling hare Engelsche naburen op zijde streefde.

Deze laatste, die zesmaal zoo veel zielen telden als Nieuw-Nederland, en door Koning Karel II van Engeland, die het geheele Lange eiland aan hen afstond, ofschoon het aan de W. I. Compagnie behoorde, in hunnen vermoed gestijfd, begonnen ons grondgebied gewapenderhand aan te tasten. De volplanting was te zwak, om zich tegen hun geweld te verzetten, daar de West-Indische Compagnie haar noch met troepen noch met geld op voldoende wijze bijstond.

Intusschen had Karel II, zich even weinig om zijn giftbrief aan de kolonisten van Connecticut, als om de regten der W. I. Compagnie bekomende, in Maart 1664 het gansche grondgebied van Noord-Amerika van den westelijken oever van den Connecticut tot den oostelijken oever van den Delaware aan zijn broeder den Hertog van York afgestaan. Geheel Nieuw-Nederland met het Lange Eiland en een gedeelte der volplanting Connecticut waren in deze gift begrepen.

In volten vrede, zonder voorafgaande oorlogsverklaring, werden nu 4 oorlogschepen naar Nieuw-Amsterdam gezonden, dat geheel buiten staat was, om tegenstand te bieden. Den 8sten September 1664 werd met den Engelsen bevelhebber een verdrag gesloten, waarbij aan de Hollanders eerbiediging van persoonlijke vrijheid, eigendom en erfrecht, benevens gewetensvrijheid gewaarborgd werd. Onder deze voorwaarden werd de stad aan de Engelsen afgestaan; en de overige gedeelten van Nieuw-Nederland, evenmin tot tegenweer bekwaam, zagen zich weldra verpligt de vreemde heerschappij te huldigen.

Het verlies van die belangrijke volplanting moet, naar het oordeel van den spreker, vooral in de verkeerde beginselen van de koloniale politiek onzer voorouders gezocht worden. Zoo de Staten-Generaal zich Nieuw-Nederland meer hadden aangetrokken; zoo de Compagnie de bevolking en de welvaart van dat gewest niet zoo lang mogelijk aan de handhaving van haar monopolie en haar oppergezag had opgeofferd; dan zouden de Engelsen die kolonie niet strafeloos hebben aangerand, en Noord-Amerika zou thans waarschijnlijk voor een groot gedeelte door Nederland bewoond zijn, onder Nederlandschen invloed staan.

Ten slotte wees de spreker de twee verschillende oopnigten aan waaruit men het bezit van kolonien behouden kan, namelijk van wistgezag door een soort of meer beperkt monopolie, of van het bezit der volplanting om die gewesten te ontwikkelen en te beschaven. Hij toonde aan, hoe het eerste stelsel onverenigbaar is met grondbezit en vrijheid van arbeid, tot onderdrukking en geweld leidt, zijne eigene winsten verslindt, en de toekomst aan schijnbare voordeelen opoffert; terwijl het tweede door de vorming van bloeiende en beschaafde staten in ver verwijderde hemelstreden aan handel en nijverheid eene groote uitbreiding geeft, en duurzame voordeelen oplevert, welke door de onafhankelijkheid der kolonien niet kunnen worden weggenomen.

Hierna volgde, in verband met de gehoudene voordragt, een gemeenzaam onderhou over de middelen om van kolonien de meeste voordeelen te trekken.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 24 Febr. Tarwe: 160/2 @ Hoogl. Kleefs. f 450. Rogge: 143/2 @ Munstersche f 300; 143/2 @ Libau bij partij f 345, 347. Boekweit op 140/2 @ Holst. f 280; Oost-Vries. Veen bij partij f 255. SCHEDAM, 24 Febr. Rogge: verkocht 143/2 @ Archangel f 315 6 w. Garst: 134/2 @ Engelse f 222 kontant. Moutwijn f 16, om per spoor te verzenden, geboden, en op f 16½ gehouden. Jenever f 20 a 20½.

LEUYDEN, 24 Febr. Boter van f 48 tot 52. LEEUWARDEN, 23 Febr. De aanvoren van alle graansoorten waren heden wederom niet groot, doch vooral voor Tarwe iets meerdere vraag, en ten gevolge daarvan besteedde men eene kleine verhooging, als 128, 180 @ puike f 11.90 f 12.20; 124, 125, 126 @ knappe f 11.50. 50. 50. 121, 122 @ ord. f 10.70 f 11; van roode werden enkele kluisjes op 130, 133 @ in puike kwal. voor f 12.30.75 verkocht. — Rogge alleen aan benoedigen tot goed vorige prijzen verkocht, als 122, 124 @ n. Inl. f 8.20.40. — Boekweit bij gerijven iets hooger; 122 @ Vries Zand f 8.65.70. — Winter-Garst meest voor provinciale pelderij gevraagd en iets hooger verkocht; 107, 108 @ puike f 5.75.80; 104, 105 @ dito f 5.45.55 en ligtere soorten voor voerage van f 4.75 tot f 5.20 n. wig en kwal. — Haver als voren; 88, 90 @ fijne f 4.65.80; 80, 82 @ dito f 4.20.30; ord. Voersorten weinig voorkomende en n. wigt en kwal. met f 3.70.90 f 4 betaald. — In Zaden ging weinig of niet om. — Boter f 49.50. De veemarkt was heden ruim voorzien; met uitzondering van vette kal-

veren, die gelijk in prijs aan de vorige week waren, konden alle soorten van vee, koeijen zoowel als schapen en varkens, echter niet anders dan tegen lagere prijzen worden van de hand gedaan. De handel was dan ook niet zeer levendig.

GRONINGEN, 23 Febr. De aanvoren nog even onbeduidend, maar de kooplust voor sommige artikelen vermeerderd, zijnde Rogge 20 a 30 c. Garst 5 c. en Haver 10 c. verhoogd. De volgende prijzen zijn besteed: 129 @ ommel. roode Tarwe f 11.90, 12. — 116, 120 @ Inlandsche Rogge f 8.50, 90. — 117 @ Veen Boekweit f 7.40. — 99, 103 @ Winter-Garst f 6.00, 40. — 72 @ W.-V.-Haver f 3.90. — Raapolis f 50½.

MIDDELBURG, 22 Febr. Tarwe zonder prijsverandering, alleen voor de consumtie gekocht. Rogge door schaarschheid f 12 per mud betaald. In andere artikelen is niets omgegaan.

LONDEN, 23 Febr. Indigo: Van de 949 k., die heden zijn voor-gekomen, werden 545 k. verkocht. Daarna heeft men 263 cer. Guatemala aangeboden, waarvan de goede kwal. verkocht werd van 4 sh. 2 a 5.3. — Suiker zeer flauw. — Thee over het algemeen zeer stil, doch er hebben groote inkoopten plaats gehad van de in veiling van Dingsdag opgekochten partijen. Heden bestonden de veilingen uit 607 k. zwart en 2968 k. groen en zijn verkocht 181/2 k. Congo tot 1 sh. ½ p. en 1500 k. Uxim van 10 p. a 1.9½. Men heeft gerealiseerd 800 k. Gunpowder van 1.8 a 2.3. — Talk 56 sh.

LONDEN 23 Febr. De graanmarkt is steeds schraal bezocht en de handel bepaalt zich tot kleinigheden voor behoefte, waarvoor de laatste prijzen werden bewilligd.

Aan de veemarkt heerschte heden weinig kooplust, geldende puik ossenvleesch 4 sh. 6 p. a 4.8 per 8 pond.

Fondsen en Beurstijdingen.

BREMEN, Vrijdag 23 Febr. Wissel: Amst. k. z. 129½; Dito 2/m. 128½. LONDEN, Vrijdag 23 Febr. Consols kont. 90½ a 91; Dito op tijd 91 a 9½; Brazil 5 pCt. 100 a 102; Dito 4½ pCt. 93 a 95; B.-Ayres 51 a 53; Denem. 3 pCt. 81 a 83; Dito 5 pCt. 102 a 104; Russen 4½ pCt. 88 a 89; Dito 5 pCt. 99 a 100; Mexik. 3 pCt. 21 a 2½; Venes. 4 pCt. 21 a 23; Dito Uitg. 1½ pCt. 9½ a 10½; Grenada 2½ pCt. 15 a 17; Dito Uitg. 5½ a 6; Ecuador 3½ a 4; Peru 4½ pCt. 70 a 71; Dito 3 pCt. 49 a 51; Holl. 2½ pCt. 62 a 64; Dito 4 pCt. 92 a 93½; Spanje 3 pCt. 36 a 37; Dito 1 pCt. 17½ a 17; Dito Coupons Certif. 4½ a 5; Amort. 4 a 4½; Sard. 5 pCt. 84 a 86; Turks. 6 pCt. 75½ a 76. Wissel: Amst. k. z. f 11.18; Dito 3 m. 11.15½ a 16.

De Engelsche fondsen hebben heden niet gevarieerd; de omzet was onbelangrijk. Van vreemde fondsen is niets bijzonders te melden, alleen was er eenige meerdere affaire in Russische, Peruaansche en Mexik. schuldbrieven tot iets betere prijzen.

Volgens de officiele prijscourant is gedaan: Consols a 90½, 91½, 90½; Dito op tijd 91, 91½, 5 pCt. Brazil: 1824 kl. st. 101; Mexik. 21½, 21; 4½ pCt. Peru 71, 70½; 5 pCt. Russen 100, 99½; 6 pCt. Turksche 75½; 4 pCt. Zweeds. 87; 3 pCt. Fransche 67 (25.05); 4 pCt. Holl. 92½.

ANTWERPEN, Zaterdag 24 Febr. De beurs, welke in eene flauwe stemming opende, versterkte zich na het ontvangen der Londensche noteringen. De 2½ pCts. Belgie 52 p.; 4½ pCt. Dito 91; 5 pCts. Oostenr. 63½; 3, 3½, 4, 4½; Dito Partial-Loten 529; 1 pCt. Spanje 17½ a 17; 3 pCts. Dito 30½, 3 a 2.

ROTTERDAM, Zaterdag 24 Febr. N. W. S. 2½ pCt. 60½; Dito 4 pCt. 90½; Belgie 18½; Spanje 1 pCt. 17½; Metall. 30½; Mexic. Obl. 20½.

Scheepstijdingen.

MALAGA, 13 Febr. Het schip Texel, kap. E. S. Scherpier, van Napels naar Suriname, is alhier met zware schade binnengelopen, zijnde den 25sten Jan. bij Irica in aanzetting geweest met het schip Fanny, kap. Hatchinson, van Shields naar Genua, dat waarschijnlijk gezonken is; twee man der equipage van de Fanny, waren op het schip Texel overgesprongen en zijn alhier aangebragt.

BINNEGEGOMEN.

LOCHRYAN, 19 Febr.; Elsie, Scherpier, Glasgow n. Seville. SCILLY, vóór 14 Febr.; Wemeline, de Boer, Duinkerken n. Cardiff. DOVER, 22 Febr.; Juno, de Lang, Suriname, n. Amst. Bij DEAL, 22 Febr.; Twee Jeanne's, Noordijk, Hartlepool n. Shanghai. LEISSABON, 5 Febr.; Doggersbaak, Misse, Cardiff. TORRAVECCHIA, 1 Febr.; Geertruida Johanna, Donema, Livorno. — 5 Febr.; Etje Berg, Post, Malta. MESSINA, 11 Febr.; Groot Zetwijk, Homan, Konst. — 13 Febr. Corneliszoon, van Hemert, Malta. KONSTANTINOPEL, 7 Febr.; Stad Rotterdam. Speenhof, New-Castle. - Phoenix, Wahlgren, Amst. St. HELENA, 20 Dec.; Hermine Marie Elisabeth, Bonjer, Amst. UITGEZEILD.

DUBLIN, 21 Febr.; zeilk., Zegelken, Liverpool. SANTE CRUZ (Tenerriffe), 6 Febr.; Unie, Posts, Siville. Sr. HELENA, 19 Dec.; Marij en Hillegonda, Visser, Rott.

Rivier-Berigten.

ARNHEM, 24 Febr. Rijnhoogte 2 el 5 p. 5 d., gev. 13 d. KEULEN, 23 Febr. Rijnhoogte 7 wt 8 d. Kemisch (7 wt 7 d. Rijn).

PER TELEGRAAF.

LONDEN, Zaterdag 24 Februarij. Aangaande het ministerie is nog niets officieels bekend.

De Morning Post verzekert, dat in Jan. het Engelsche leger voor Sebastopol, zonder de marine-brigade te rekenen, uit 38,732 man bestond, of na aftrek der zieken en gekwetsten uit 24,631; den 6den Febr. telde het 21,000 weerbare mannen.

The Press deelt het bericht mede, dat het bevel tot terugroeping van Lord John Russell gisteren, per telegraaf, naar Berlijn is gezonden.

De Heer Horsman is benoemd tot secretaris voor Ierland, ter vervanging van sir J. Young.

LONDEN, Zaterdag 24 Febr. Slokoers: Consols 91½.

PETERSBURG, HEDEN, Zondag 25 Februarij.

Het Journal de St. Petersburg bevat den tekst van eene circulaire, door den graaf van Nesselrode den 17den dezer aan de Russische diplomatieke agenten gezonden. Daarin wordt onder anderen gezegd, dat de Keizer geloofd, dat het gedrag van den Koning van Sardinië algemeen gelaakt zal worden. Hij kan niet begrijpen hoe Sardinië, met wien de Keizer tot dusver in vrede verkeerde, een legerkorps kan zenden tot bestrijding der Russen. Indien het hof van Turijn de gebuiken van het volkenrecht heeft gehonoreerd, zal de Keizer dit voorbeeld niet volgen. Derhalve verklaart hij aan Sardinië den oorlog. Op dit laatste rust de verantwoordelijkheid van vijandelijkheden, begonnen op den oogeblik van de opening der onderhandelingen, en nu de staten van Midden-Europa, eene loffelijke neutraliteit handhavende, de aanwerving van vreemde-legioenen verbieden. Sardinië strijdt niet voor de Christenheid, het stelt zijne troepen onder de bevelen van Engeland; het is te hopen, dat het die niet in zijne soldij plaatst. De eigendom van Sardinië onderdanen in Rusland zal geëerbiedigd worden, zij zelven vrij zijn, en hun woords veiligheid en de bescherming der wetten toegezegd. De Sardinië vlag heeft de voorrechten verloren der onzijdige natien; aan de schepen is een termijn gesteld, waerop zij de Russische havens moeten verlaten. Aan de Sardiniëse consuls is het exequatur onttrokken. De Russische consuls te Genua en Nizza hebben, sedert de toetreding van Sardinië tot het verbond der Westersche mogendheden, hunne betrekkingen met de regering afgebroken.

Prins Paskewitsch was den 22sten Febr. te Warschau teruggekeerd.

WEENEN, Zaterdag 24 Febr. Metall. 5 pCt. 81½; Dito Nat. 85½; Bank-Actien f 997; N. Leening f 107½. — Wissel: Londen f 12.32; Parijs 151½; Zilver 29.

PARIS, HEDEN, Zondag 25 Februarij. De Moniteur bevat een decreet, waarbij eene verhooging van gagement van 100 frs. wordt toegekend aan de onder-officieren en soldaten, die met de militaire medaille versierd zijnde, een hunner ledematen in den oorlog hebben verloren. De generaal Niel heeft zich den 13den te Kamiesch ingescheept, om naar Frankrijk terug te keeren. Het bericht eener overwinning door de Turken den 17den bij Eupatoria behaald, bevestigt zich; 40,000 Russen, onder generaal Liprandi, werden na een gevecht van 4 uren teruggedreven. Soliman-Pacha is gesneuveld. Tot den 20sten Febr. was voor Sebastopol niets belangrijks voorgevallen.

PARIS, Zaterdag 24 Febr. Fransche 3 pCt. 66.80; Dito 4½ pCt. 95.95; Spanje 3 pCts. 30½; Dito 1 pCt. 17½.

MARSEILLE, Zaterdag 24 Februarij.

De Thabor heeft berigten uit Konstantinopel van 15 dezer aangebragt. Het besluit, waarbij de aanwerving van Turken voor Engeland wordt gemagtigd, was verschenen; al de Fransche troepen waren naar de Krim vertrokken.

Uit Sebastopol loopen de berigten tot den 14den. Het weder was fraai en warm. De batterijen op de hoogten van Inkerkamm, die de haven

beheerschen, zullen op het einde der maand voltooid zijn. De Franschen hadden vele projectielen ontvangen. De geallieerden waren bereid het vuur op den 15den te openen.

EFFECTEN-SOCIETEIT TEN HALF VIJF URE. AMSTERDAM, Zondag 25 Februarij.

Spaansche 1 pCt. 17½. Bewijzen Coup. 4½. Portug. 3 pCt. 37½. Dito Uitgest. 15½. Metalliek 5 pCts. 60½, 3. Mexic. 20½, 7½. Dito Onbep. 20½. Grenada Uitg. 5½. Weinig affaire.

De Duitse post, welke heden wederom zeer laat aankwam, bragt geene berigten aan van eenig bijzonder belang. Wij zullen het voornaamste daarvan morgen mededeelen.

ADVERTENTIENTEN.

Landgoed in Drenthe.

Uithoofde der steeds aanhoudende Vorst en daardoor moeilijke Communicatie, wordt te tegens 27 Febr. en 6 Maart aankondigende INZATE en FINALE VEILING van een aanzienlijk LANDGOED in Drenthe, UITGESTELD tot nader aan te kondigen dagen. (2760)

Odeon.

MAANDAG 26 FEBRUARIJ, DONDERDAG 1 MAART. Slechts TWE VORSTELLINGEN met het beroemde CYCLOGRAMA van TYROL, ZWITSERLAND en ITALIE. Daarbij CONCERT van de Heeren STÖGER-HEINER-ETTER en FRANCOIS OLIVIER. Aanvang ten 8 Ure. Entree 99 Cents. Plaatsen te bespreken op den dag der Voorstelling aan het Odeon. E. BECKHART.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Redactie van het Algemeen Handelsblad. Eindelijk is men tot de algemeene erkenning gekomen, dat een verkort Noordzee-Kanaal voor Amsterdam, voor den handel eene levens-vraag is. De voornaamste handelaren hebben thans onbeschrondt publiek hunne meening geuit, terwijl burgemeester en wethouders mede met de zaak ingenomen zijn.

Met belangstelling heb ik sedert eenigen tijd de handelingen gadege-slagen, dan eens geloofd, dat één nieuw Kanaal zoude gemaakt worden, dan weder eens van niet. Men scheen de zaak niet eens te kunnen worden, en waarlijk, er waren gegronde redenen, om te kunnen twisten of tegenspreken.

In 1848 verscheen een werkje, de indijking en droogmaking van de Zuiderzee en het IJ, enz, het maakte eerst eenigen opgang, de zaak werd besproken en daar bleef het bij. De ongenoemde schrijver betoogde de noodzakelijkheid, en beschouwde dien uit verschillende gezigtspunten; een Kanaal naar de Noordzee werd aangevozen als eene noodzakelijkheid, zoude de droogmaking plaats hebben. In 1850 werd eindelijk eene commissie benoemd, ten einde die zaak, een verkort Noordzee-Kanaal, te onderzoeken. Lang bleef het rapport achterwege, doch eindelijk werd het ingediend en algemeen verkrijgbaar gesteld.

Bijna tegelijkertijd werd door zekeren P. Faddegon Pz. een adres aan den E. A. Raad der stad Amsterdam en aan nog vijf andere gemeentee-of dijkgraafbestuuren, alsmede aan de leden der Prov. Staten van Noord-Holland ingezonden, hetwelk mede door den druk algemeen verkrijgbaar werd gesteld.

Het verschil tusschen deze twee ontwerpen was groot, het eerste meende 15 jaren arbeid en een kapitaal van f 15,000,000 benodigd te zijn. De tijd en het geld was behoort gespecificeerd; ons plan is niet, om over de innerlijke waarde te oordeelen, alleen willen wij denken, beschouwen en anderen aan het denken helpen.

Het tweede spreekt van 5 jaren arbeid en een benodigd kapitaal van f 10,000,000. Het geeft echter geen specifieke opgaf van de verdeeling van tijd en kosten, althans die is in het gedrukte werkje niet opgenomen; of dezelve bij den E. A. Raad der stad Amsterdam, of bij de toep werkzame commissie geweest is, weet ik niet.

Behalve het groote verschil van tijd en geld met het door de commissie ingediende ontwerp, geeft het laatste nog eene beschouwing omtrent de indijking en droogmaking van het IJ, en wil uit deze indijking een groot gedeelte van het benodigd kapitaal terug vinden.

Verder wordt er gesproken van eene verbeterde waterlooping voor Amsterdam, Rijnland, de Zandlanden en voor geheel Noord-Holland, dat niet van belang uitblijft is. Het ontwerp werd door den Heer burgemeester aan de commissie ter beoordeeling gezonden; het Handelsblad gaf er een gunstig rapport over, en hiermede was het uit.

Benigen tijd daarna werd door den Heer Kloppenburg mede eene brochure uitgegeven in dezelfde geest en strekking.

Het ontwerp werd eene prijsvraag; het Koninklijk Instituut van H. H. ingenieurs plaatste zich aan het hoofd, antwoorden werden beoordeeld, doch geen der ingezonden stukken werd bekroond. Intusschen werd door H. H. ingenieurs Bland, Croker, Burn in vereniging met de H. H. Hartsen, van Lemnep en Jäger concessie aangevraagd, om het werk uit te voeren, zoo wij meenen in zeven jaar met een kapitaal van f 12,000,000; welke voordeelen die Heeren verder bedongen of gevraagd hebben, is ons onbekend, doch van de indijking van het IJ of opnemen van uitwateringen der waterschappen in het nieuwe kanaal hebben wij niets vernomen.

De zaak bleef dus in werking en de meermalheid is, zoo wij boven reeds gezegd hebben, tot de overtuiging gekomen, dat de uitvoering niet alleen wenschelijk, maar hoogst noodzakelijk is. Er zal dan nu een verkort Noord-zeekanaal gemaakt worden. Maar hoe? Op welke wijze? Zal het alleen den handel baten of zullen de verbeteringen, welke voor de waterschappen daardoor kunnen ontstaan, aan dezelve toegebragt worden?

Het groote werk door particulieren, ongegraderde personen begonnen, (Faddegon en Kloppenburg), zal door H. H. Ingenieurs worden voortgezet, misschien voleindigd worden. Dat zij, welke aangesteld zijn, om de belangen van ons Rijk te behartigen, gehoord worden, is recht; maar dat men alleen op het rapport van hen gaat werken, met geene ter zijde stelling van de oorspronkelijke ontwerpers, ja, zelfs hun ingezonden werk zoo weinig acht, dat het geen rapport waardig gekeurd wordt, is onrecht.

Duizende guldens zijn beschikbaar gesteld en misschien uitgegeven, ter bevordering van die zaak; waarom de inzender van het ontwerp niet ge-roepen, ten einde zijne zienswijze en wijze van berekening te hooren? Waarom den particulier niet gehoord en in de gelegenheid gesteld, zijne zaak te kunnen verdedigen? Immers hij stelde zich ter beschikking van de verschillende besturen in de ingediende adressen. Amsterdam stond aan het hoofd, had geld waar het tot dat einde over beschikken kon; ik vraag nog eens, waarom de verschillende partijen niet gehoord en vooral wanneer een particulier belangloos zich de opoffering van tijd en geld getroost heeft, ten einde zoodanige zaak te onderzoeken?

Men zal toch niet willen beweren, dat alleen de gegradenarden het verstand bezitten, om te oordeelen, of dat hunne uitspraak onfeilbaar is. Wij hebben, helaas, van het tegengedeelende teekenen in ons Rijk, waarin particuliere gehoord en hunne raadgevingen meer gevolgd zijn, de Haarlemmermeer had waarschijnlijk eene winstgevende zaak geworden, daar het thans onder de gunstigste omstandigheden eene nadeelige is.

Onze overtuiging is, dat wordt een verkort Noordzee-kanaal gemaakt op groote schaal, naar de behoeften van onzen tijd, het IJ gedeeltelijk drooggemaaakt en de verschillende bovengenoemde waterloopingen in het kanaal opgenomen, men ontzaglijk veel besparing van kosten tot droog-houding van gronden zal kunnen verkrijgen en de f 200,000 nu toegestaan voor een stoomgemaal op den IJssel, kunnen bespaard worden. Bovendien meenen wij, dat de stoom-waterwerkhuizen zeer kostbaar van onderhoud zijn, en door de grondeigenaars als een geld verterend vuur moet gevoerd worden. Wordt een werk als het hier besprokene, niet in alle opzichten productief gemaakt, de gevolgen zijn onberekenbaar.

Waar is een land, waar de landbouw onder meerder kosten en schade van het water gebukt gaat, dan Nederland? Wat baat aanbesteding van landbouw en veeveelt, wanneer de gronden, door water overvloed die vruchten niet kan opbrengen, waarvoor zij bij betere drooghouding, gere-gelder en min kostbaarder water-ontlasting veebaar voor zoude zijn? Hoe kunnen wij met al zulke beletselen tegen andere volkeren concurreren, en hoe vele duizende bunders land zijn in ons Rijk niet te verbeteren? Zijn wij niet zedelijk verpligt, elke voorgespiegelde verbetering te onder-zoeken en bij nood-bevinding tot stand te brengen?

Dat dan de verschillende hoogheemraads- en waterschaps-besturen niet slapend de hun tevertrouwde belangen laten voorbijgaan, maar daar zich thans de gelegenheid voordoeft, om te kunnen verbeteren, er van pro-fiteeren, opdat anders misschien later, even als nu voor Rijnland, kostba-re water-werkhuizen aangelegd zouden moeten worden. Wij twijfelen er in geen deele aan, dat de bestuuring zal gaarne aller belangen be-hartigen, en elk denken zal tot de overtuiging komen, dat de dankbeelden door bovengenoemde schrijvers reeds vroeger geuit, thans het algemeen gevoelen van de voornaamsten van onze hoofdstad zijnde, zij omtrent het andere gedeelte van eenige werkes ook wel geluk konden hebben. Vee-ler belang is de verenigen maakt een groot werk uitvoeren en gemak-kelijk; en wij hopen, dat de hooge regering in deze de afgevoerde be-langen zal voorstaan, afdoende maatregelen zal nemen en dat tijd en geld ver-spilling vermeden zal worden. Worden deze regelen, in allen, in acht genomen, gewis het werk zal rijke vruchten dragen, voor allen een zegen zijn.

Aangenaam zal het mij zijn, wanneer de redactie bovenstaande regelen ter plaatsing in haar gewoont blad geschikt oordeelt; de droevige overtuiging, dat zij welke de posten bekleeden niet altijd het verstand hebben, en dan maar half soms schadelijk en hoogst kostbaar werk tot stand brengen, deed mij het gewite ter neder schrijven. Mogt het eenig nut aan de groote zaak doen, velen zouden zich met ons verheugen.

S. 16 Februarij 1835.

NEDERLANDS WARE BELANGEN, GEDURENDE DEN TEGENWOORDIGEN OORLOG.

[Dit ingezonden stuk bevat te veel goeds en is niet te veel kennis van zaken geschreeven, om het niet in onze kolommen op te nemen. Wij haasten ons echter daarbij te voegen, dat wij niet geacht willen worden, den bewaarden schrijver in al zijne beschouwingen te volgen. RED.]

Men vindt in de *Amsterdamsche Courant* van Dingsdag, 13 Februarij 1835 het volgende:

„Onder het opschrift: *de Engelschen in de Krim, eene voorspelling van den grooten Niebuhr*, deelt de hoogleraar Vrede in de *Utrechtsche Courant* een artikel mede, waarin het vraagstuk omtrent de al of niet handhaving van Nederlands neutraliteit, met betrekking tot het Oostersche vraagstuk besproken wordt, en aan het slot waarvan de volgende merkwaardige regelen voorkomen:

„Vermits de zending van den Heer Niebuhr vermoedelijk aan de verwikkelingen van het Oostersche vraagstuk niet vreemd is, komt het niet onzijdig voor te herinneren hoe nu dertig jaren geleden de edele en fiere staatsman, wiens naam de wetenschap met eerbiedige bewondering heldigt en dien de tegenwoordige Pruisische onderhandelaar draagt, in een opmerkelijken brief aan den voormaligen minister v. Stein, den 20sten April 1822 uit Rome, waar Niebuhr destijds het gezantschap bekleedde, zijne beschouwingen over de mogelijkheid van een Oosterschen oorlog mededeelde, en wat toen ondankbaar scheen en wij in de jongst verloopen maanden hebben zien gebeuren, met den vinger heeft aangeduid.”

„De opstand der Grieken tegen de Turken was uitgebarsten. Het beschafde Europa juichte die wedergeboorte van een heldhaftig, zoo lang mishandeld volk, met vurige geestdrift toe.

„Indien Rusland zijne geloofgenooten tegen de Porte beschermde en een krijg tusschen die mogendheden onvermijdelijk werd, zouden Oostenrijk en Engeland stilzitten? Zoo zij door echte staatkundig werden geleid, dacht Niebuhr: ja.

„Het dacht hem ongerijmd, dat Oostenrijk tegen Rusland ten strijde zoude optreden, en anderszins, was niet Oostenrijk door Keizer Alexander van de Fransche overheersching verlost? Was niet Keizer Frans lid van het heilig verbond? Engeland kon zulk een oorlog niet voeren zonder zijne financiën te bederven; intusschen, indien met eenige zekerheid te berekenen ware, dat die buitengewone opofferingen niet langer dan gedurende een paar jaren zouden vereischt worden, en dan een doeltreffende vrede kon worden gesloten, in welken men voor al die verspilde schatten en het vergoten bloed vergoeding vond, scheen die oorlog met Rusland niet volstrekt ongelooftelijk.

„Maar op welke wijze zouden men die voeren en doorzetten? Welke zoude daarvan de vrucht zijn?

„Met eene Engelsche vloot kon men gewis de verovering van Konstantinopel verijdelen, zij kon misschien de weinig beduidende Russische zeemacht in de Zwarte Zee vernielen; zij kon wellicht eene krijgstocht naar de Krim over brengen, die echter ongetuifeld zou vernietigd worden.

„En nu de uitkomst van dat alles. Wat zou men met die verdediging van Konstantinopel meer gewonnen hebben dan misschien een ruim aandeel aan eene verdediging van het Turksche rijk, eene verdediging evenwel, die den bondgenoot der misleide Ottomanen tot niet minder schande zou strekken dan het reeds voor eene Christelijke mogendeheid ware de Turken voor te staan en de Christenen van het Oosten te helpen verdedigen.

„MOGE DE PROFETIE VAN DEN OUDEREN NIEBUHR, BIJ DE KOMST VAN DEN JONGEREN TE 'S GRAVENHAGE, DE IJVERIGE VOORVECHTERS DER MILUKTE ONDERNEMING NAAR DE KRIM TOT EENIG NADENKEN BRENGEN.”

Men wil alzoo de gemoederen in beweging brengen bij gelegenheid der verwachte komst, tegen ijverige voorvechters waarvan geen spoor is. Ook om des noods de Regering te belemmeren, die alleen in staat is, den stand der zaken te kennen; men ontziet zich niet, Niebuhr onder de profeten te rangschikken, ter zake van bloote onderstellingen van een gansch ander tijdperk. Het blijve ter verantwoording van de daders, maar bewijst hunne bekrompenheid van geest.

Zelden heeft een mensch of een volk te kiezen tusschen veel goeds. Het minste kwaad is gewoonlijk de eenige keuze, die vrij staat. Hier komen noch vorstelijken, noch fanatieke sympathien of antipathien te stude. Het gevaar, waarin wij verkeeren, is veel grooter dan menigen mag denken.

Met kwakzalvers, met de edelheid of fierheid van Niebuhr hebben wij niets te maken. Dat zijne Regering hem en zijn vriend v. Stein afkeurde en afsdakte, is ook onverschillig; zijne kennis in de Romeinsche geschiedenis blijft gelden, maar het is domheid zich op zijne duisterheden te gronden, bij de behandeling van staatsbelang der 19de eeuw. Het bijgebrachte bewijst weder hetgeen men voor lang wist, dat geleerdheid zonder schranderieid en kennis van zaken en personen, weinig baat. Niebuhr's afslanking moge daaraan te wijten zijn geweest.

Zijne aangehaalde waarzeggerij, profetie genaamd, is blijkbaar gegrond op vergissingen, en kan geen punt van vergelijking opleveren, met den tegenwoordigen toestand. Niet de financiën van Engeland in 1822, maar die in 1835 staan te bespreken, niet het verdelen van Christenen en helpen van Ottomanen was toen reeds de grond der kwestie.

Het was schande voor Niebuhr en blijft zulks voor zijne naperaters, dat hij gewaagde van het heldhaftige Grieksche volk, reeds lang voor onze tijdrekening overheerd door de Romeinen, een tooneel van menselijke verlagen en onduidelijk voor en na hunne onderwerping aan de Sarracenen en Turken. Niet zulk raaskallen van geleerden, die zonder het te weten roman dichten, maar menselijkheid, medelijden met de woeste wecrwraak der Turken, bragt de gemoederen der weldenkenden in beweging in 1822. Op dit oogenblik is er van niets anders de rede dan van de overheersching van Europa, door Rusland, na Turkije geroofd te hebben en daardoor de uitsluitende beheersching der Middellandsche zee, waarop die van geheel Europa moet volgen.

Dat Oostenrijk zich toen en nog heden dat alles aantrekt, meer dan anderen, is alles behalve ongerijmd, daar het aan de beurt ligt, na Turkije. De domste Oostenrijker begreep dat zoo goed als zijn keizer. Dat Niebuhr het niet begreep, is genoeg om zijne afslanking te rechtvaardigen.

Het blijft onwaar, dat Keizer Alexander Oostenrijk van de Fransche overheersching zou hebben verlost. Integendeel kon Oostenrijk, sedert 1810 en vooral in 1813, zich beroemen, niet alleen buiten alle overheersching te zijn, maar zelfs de beslissing van alles in handen te hebben. Het was dan ook alleen door Oostenrijk, dat Rusland en Pruisen in de mogelijkheid werden gesteld, om Frankrijk te helpen overwinnen. Het is nog zeer twijfelachtig of Oostenrijks ware belangen niet het tegendeel hadden gevorderd.

Het heilige verbond was niets dan eene onderlinge waarborg der overwinnaars, om den buit te delen en voordeel te doen met de overheersching en rooverijen vroeger door Frankrijk gepleegd, met nieuwen buit daarbij.

Was het onkunde of bedrog, dat Niebuhr zich in 1822 hield alsof hij niet wist wat er in 1815 gebeurd was? Men wilde Saksen geheel wegrooven, van Nederland ten minste de Oostelijke provincien tot aan de Zuiderzee, Gelderschen IJssel- en Maasoovers. Kortom, de hebzucht van Rusland en Pruisen was zoo groot, dat de anderen er een nieuwen oorlog tegen wilden wagen, die ook zou zijn ontstaan, indien Napoleon niet in Frankrijk ware geland. Een geheim tractaat werd gesloten, waarin Nederland met Engeland, Frankrijk en Oostenrijk partijen waren, tegen de aanmatigingen van Rusland en Pruisen. Koning Willem I gaf daartoe last. V. d. Capellen werd daartoe naar Weenen gezonden, in Febr. 1815, en tekende dat met v. Spaen en v. Gagern, voor Nederland, met Metternich, Talleyrand en Castlereagh. De levering van 40,000 man hulptroepen, werd daarbij beloofd door Nederland. Zoo stonden de zaken voor 40 jaren. Hoe staan die nu?

In vollen vrede bezette Rusland landen van een onafhankelijkken nabuur en legde hem bedingen voor, die hem tot zijnen onderdaan moesten maken, na jaren lang wijd en zijld te hebben gearbeid, om de overige magten in slaap te wiegen.

Ten allen tijde waren er stompzinnigen, die niets begrijpen, voor dat het gebeurd is; anderen, die begrijpen, dat de menselijke rede bestemd is, om gebruikt te worden, ook tot het voorkomen van onheil.

Die nu niet begrijpt, dat, als Rusland door Turkije, Duitschland en de Keizerlijke erflanden omsluitende, meester van de Middellandsche Zee, elk uur van den dag, bij magte zou zijn, alle volken van Europa tot Russen, ja, tot orthodoxen te verklaren, kan niet beter doen dan zijne grenzelooze domheid door stilzwijgen te verbergen.

Die kleinigheid is thans het eenige vraagpunt, namelijk of men daaraan zal helpen of zich daartegen verzetten.

Alle manbaren uit 50 miljoenen slaven, onder eenige miljoenen drijvers, die nooit genoeg hebben en waaronder velen, die ook gaarne een beter land bewonen, staan daartoe gereed, ja, wat sterker is, zij zijn op dit oogenblik daartoe officieel opgeroepen.

Wat was de veroveringszucht van Napoleon I in vergelijking van zulke onbewimpelde colossale aanvallen tegen de beschaving? Zijne magt beliep nooit 500,000 man, hier wordt gedreigd met ruim 1,200,000 blinde gefanatiseerde vernielers te gelijk.

Tot Attila, met zijne Hunnen, Genseric, den vernielcr met zijne Vandalen (die ook door de Middellandsche Zee te bemeesteren tot de grootste magt kwamen); tot Gengiskhan en Tamerlan moet men opklommen, om een dergelijken toestand van Europa te vinden.

wiens voorzaat zich het gezag van de patriarchen van het Oosten heeft toegeëigend en die zich als Constantinus, als bisschop der bisschoppen voordoet, dan gruw men voor de verdelging, die het beschaafde gedeelte des menschedoms bedreigt.

Het staat en ieder vrij, dat alles te wenschen, van zoodanigen eenigen keizerlijken opperpriester (zoo lang het hem niet gaat als zijne voorgangers Peter III, Paul en andere); het toppunt van heil te verwachten voor het menschedom. Men moge met onverschilligheid aanzien, hoe de overige bestaande Souvereinen tot zijne satrapen bevorderd of verjaagd zouden worden, Catholijken en on-Catholijken (tot Mr. Groen en de zijnen toe); mogen gereed staan om tot de orthodoxe Grieksche kerk zoogenaamd over te gaan, of naar Siberie of naar Amerika te verhuizen.

Niemand kan den Russen euvel duiden, dat zij azen op de profijten, welke dat stichtelijke werk zou kunnen opleveren, vooral daar zij zich openbaar beroemen, dat het Gods wil en voorbeschikking is, even als Attila zich noemde den geest Gods.

Maar, het staat niemand vrij, die geen Rus is, om daaraan te helpen. Alleen afvalligen van de leer hunner vaders, verdervers van hun vaderland, ondankbare vernielers der wetten en instellingen, waarvan wij het behoud te danken hebben aan de voorgelichten en de groote mannen, waarop wij roem dragen, zouden daartoe in staat zijn.

Wij weten allen, dat onze kleine magt ons de uitoefening van allen wil naar buiten beneemt, en alleen het behoud van evenwigt tusschen de groote magten ons kan beveiligen.

Allen, die met de vaderlandsche geschiedenis bekend zijn, weten, dat sedert lang onze grootste gevaren en onheilen ontstaan zijn uit de internationale twisten tusschen Frankrijk en Engeland, waaruit volgt, dat hunne verbroedering, die van lieverlede is ontstaan, bij het thans aanwezige menschen-geslacht eene voor ons onberekenbaar gunstige omstandigheid is. Domheid en fanatismus blijven blind daarvoor.

Maar er kan nog een gevaar ontstaan. Indien geheel Duitschland zich bij het begin van dezen oorlog, had doen gelden en gedwongen tot een billijk vergelijk, zoo Rusland ditmaal nog niet hebben besloten, tot de genomen proeve, die overigens door Napoleon I was voorzien voor meer dan 30 jaren. De strijd is aangerangen, drie groote mogendheden hebben reeds zware opofferingen gedaan en kunnen bezwaarlijk jegens hunnen onderdanen verantwoord, dat deze alleen zouden medewerken tot behoud der onafhankelijkheid van allen.

Zoo lang zij niet aandringen op medewerking der kleinere staten, ware het dwaasheid die aan te bieden. Gaarne doen wij afstand van alle kansen van voordeel, door den oorlog te verkrijgen, tegen het behoud van rus en vrede. Maar, als zij aandringen, wat wil men dan? Wien heugt het niet meer hoe men ons behandelde in 1830, en later zonder ophouden? welken dank vermeent men schuldig te zijn, ook nog voor zekere onlangse afpersing?

Moest Nederland niet reeds in Februarij 1815 met Engeland, Frankrijk en Oostenrijk, tegen Pruisen en Rusland veiligheid zoeken.

Weet men het nu beter dan toen? waar zijn die wijzen? kunnen wij Nederlands-Indie ontberen of beletten, dat men ons, ook zonder oorlog, de vaart verbiede en bloed daardoor afsnijde? Wat gebeurde er in 1832?

Nooit was ons volk in zulk een gunstigen toestand als tegenwoordig! Mogen wij die gaan bederven? En, omdat de staat voor het eerst, sedert dat die bestaat, en uitgaven en schuldenlast bestrijden kan, de oogen sluiten voor de gevaren, die ons omringen, en eer men ze gevoelt nieuwe opofferingen vorderen kunnen, om het geheel te behouden?

Nooit verklaarde enig soeverein, zoo rondborstig als de Alleenheerscher aller Russen, dat hij alleen meester was, binnen en buiten zijn land, ja boven het rest der volkeren. Die er komt hem ten volle toe.

Toen Karel V de algemeene overheersching beproefde, in de 16de eeuw, Lodewijk XIV in de 17de, verborgen zij hun doel zoo veel mogelijk, maar de toen levende geslachten werden zich nog tegen hunne nazielen. Tegen eene dergelijke proeve van Napoleon I werd ook het noodige gedaan, in de eerste helft dezer eeuw. Zoo men in de tweede helft dom genoeg zijn, om er aan te helpen, na openbare rectificatie!

Onder al die woelingen vond men lafhartigen en verraders, maar zij gingen onder. Ook een nieuw rijk van Macedonie, al moog het ontstaan, zou instorten, als dat van Alexander, maar wee hen, die de stroomen bloeds, den ondergang van miljoenen hunner natuurgenoeten zouden hebben helpen veroorzaken!

Gaarne kan men toegeven, dat op dit oogenblik Pruisen ten dezen in veel moeilijker omstandigheden verkeert, dan andere staten, maar waanzinnig zou men moeten zijn, om ons in nog ergeren toestand te plaatsen, door dien toestand vrijwillig te gaan deelen, en toch schijnt men dat te bedoelen, bij het door ons bestreden artikel.

Niemand kan ons beschermen, bijaldien wij de onvoorzigtigheid hadden, ons den onwil van Engeland en Frankrijk te broekken.

Bloote woorden baten hier niet, en hadden wij het ongeluk BESCHERMD te worden, dan gingen wij onfeilbaar te niet.

Wat bleef er over van ons kunstmatig zamengestelde kleine land, van onze nijverheid en middelen van bestaan, als onze inundationen kwamen te dienen tot beveiliging van 100,000 Pruisische redders, tegen Franschen, Engelschen en Belgen.

In 1813 werden de Pruisen buiten Maastricht gehouden, en waren gelukkiglijk elders noodig.

Op den 10den April 1788 werd met Pruisen een defensief tractaat gesloten, met belofte van hulptroepen en guarantee. In 1794 klangde Pruisen over geltgebrek; een subsidie tractaat volgde, Pruisen ontving het geld, maar vervulde geene enkele der voorwaarden. Thans zou, bij dergelijke gelegenheid, dat vervullen het eerste zijn, wat ons overkomen kon. Men verbeelde zich een Pruisisch leger in Amsterdam en de werking van alle onze inundationen, tot die van den Haarlemmermeerpolder toe, éene zee, éene verwoesting!

Dáarheen nu — of nergens heen — strekken de wenschen van hen, die de natie willen voorlichten (en dus in beweging brengen) tegen de komst van den jongeren Niebuhr, na den ouderen onder de profeten te hebben gerangschikt.

Non tali auxilio, non defensoribus istis tempus eget.

CONCERT- EN TOONEELNIEUWS.

AMSTERDAM, Zondag 25 Februarij.

STADS SCHOUWBURG. Door het Nederduitsch tooneelgezelschap is de *Man met het ijzeren Masker* tweemaal met bijval herhaald. Op Woensdag e. k. verwacht men bij gelegenheid der benefice-voorstelling van den Heer Roobol, eene eerste opvoering van een geschiedkundig tooneelspel, ten titel voerende *Karel XII op het eiland Rügen*, een oorspronkelijk Engelsch stuk (van het jaar 1829), in Londen zoowel als in Duitschland, waarheen het spoedig overgebracht werd, veelvuldige malen met den meesten bijval vertoond, alsmede met niet mindere toejuiching onlangs in het Grand Théâtre in de Amstelstraat, door het Hoogduitsche gezelschap ten tooneel gebragt. Het stuk behelst, zoo als wij bij eene vroegere gelegenheid reeds aangemerkt hebben eene bijzonder belangwekkende episode uit het zoo avontuurlijke leven van dien zonderlingen held en vorst; niet alleen het karakter van dezen merkwaardigen Koning van Zweden, maar ook dat van eenige andere personen, met welke hij in aanraking komt, is op de treffendste wijze geschetst, en geeft aanleiding tot verrassende en boeiende situaties. Het stuk bevat verscheiden dankbare rollen, bijzonder geschikt voor de talenten van eenige leden van dit gezelschap, waaronder bovendien van Karel XII mag gerekend worden, die den beneficiant een waardigen vertegenwoordiger zal vinden. Er worden ten deze goedhartigheid en moed, kracht en standvastigheid in voorkomen, taal, houding en gebaren vereischt; en in rollen, die zoodanige hoedanigheden vereischen, munt de Heer Roobol voornamelijk uit. Reeds zes en twintig jaren heeft dit (thans oudste) lid van het tooneelgezelschap van dezen schouwburg zijne diensten en als tooneelspeeler en als vertaler van belangrijke dramatische werken, daaraan met vrucht toegewijd en daarvoor menig blij van hulde en erkentelijkheid van ons kunstminnend publiek ontvangen; er is dus geen twijfel, of bij deze gelegenheid zal hij op nieuw zijne welwillendheid ontfenden. Door het Hoogduitsche opera-personeel is gisteren avond Scribe's en Meijerbeer's *Nordstern (Etoile du Nord)*, ten derdenmale met nog altoos klimmenden bijval uitgevoerd.

SALON in de Nes. Twee nieuwe stukken zijn er in den loop dezer week ten tooneel gebragt, te weten de *Steenhouwer*, tooneelspel in drie bedrijven en *Romulus*, blijspel in een bedrijf, beiden naar het Fransch van Dumas. Het eerstgenoemde behelst de aandoenlijke geschiedenis der liefde van een vader voor zijne dochter, die hij onwetende op een vreemd meisje heeft overgedragen. Een steenhouwer (*Marbrier*), die in het eerste bedrijf belast is, een marmereen grafsteen met opschrift voor de bij afwezigheid des vaders overleden dochter te vervaardigen, brengt op het einde van het stuk zijne rekening; door welke de ontkenning geschiedt. Eene zonderlinge keuze van een titel! De hoofdrollen werden verdienstelijk vervuld door de Dames Tormijn, Roos, de Heeren Barbers, Jacqui, Eger, enz. Het andere stuk *Romulus*, over hetwelk wij onlangs bij gelegenheid, dat het in de Salon du Vaudeville Français vertoond werd, gesproken hebben, is insgelijks met den meesten bijval opgevoerd, door Mw. Kleine en de Heeren A. Vink, Jacqui en Bamberg.

SALON in de Amstelstraat. De *Oostersche Kwestie*, de gewigtigste van den dag, kon niet missen, een talrijk publiek naar deze Salon te lokken. Drie maal achter elkander is dit aardige oorspronkelijk gelegeheidsstukje, in hetwelk het Russisch-Turksche vraagstuk een koddigen twist tusschen man en vrouw en tusschen den bediende en de kamieret te weeg brengt, bij eene volle zaal en onder daverende toejuichingen vertoond, bij welke vertooning zich de Heeren Kapper, van Biene, Strelitski en de Dames Coenen en Spoor onderscheiden hebben. De goede uitslag van dit gelegeheidsstukje zal gewis verscheiden navolgingen uitlokken.

GRAND THEATRE in de Amstelstraat. Door het Hoogduitsche tooneelgezelschap werden in den loop dezer week onder anderen twee onderhoudende blijspelen ten tooneel gebragt. In het eene *Liebesgeschichten und Heirathssachen* ziet men een rijken nieuwbakken baron, die vroeger als varkenslager fortuin gemaakt heeft, een' schoonzoon voor zijne beminnelijke dochter zoeken. Het opgeblazen karakter van deze parvenu, en zijne koddige taal en manieren, alsmede eenige andere niet minder goed geteekende boorte karakteren, gaven veel stof tot lagchen, te meer, daar de Heeren Fühling, Günther, Blank, Stolte, de Dames Stern, Frey, Münster enz. in dezelve optreden. Het tweede stuk; *Ich bleibe Ledig* toont, hoe eene gestrenge pedantische opvoeding het hart der meisjes niet tegen Amor's pijlen kan beveiligen. Ook dit stuk rond veel bijval, en werd in de hoofdvertooners de Heeren Frey, Denkhäuser, Blank, de Dames Stern, Frey, Vigner enz., even als die in het eerstgenoemde, met bravo gejuicht teruggeroepen. In den loop der volgende week verwacht men bij gelegenheid der benefice-voorstelling van Mej. L. Münster, eene der beste en meest geliefkoosde artistes van dit gezelschap, een groot alleraardigst blijspel *Von Sieben die Hässlichste*, in hetwelk niet alleen de zeer verdienstelijke beneficiante, maar ook meest al de overige eerste leden eene karakteristieke rol zullen hebben te vervullen. Door het Nederduitsche gezelschap zal worden ten tooneel gebragt, *Maria de Kleurlings*, naar het Fransch *Marie la Créole*, in hetwelk Mw. van Lier eene schoone rol heeft te vervullen, en eene allerliefste opera comique, bekend onder den titel van *Gilles Ravisseur*.

NEUES DEUTSCHES THEATER op de Erwtmarkt. De vijfde voorstelling van den Heer Ira Aldridge, op gisteren avond, werd door een uitgelazer, talrijk publiek bijgewoond, en de gevierde toonkunstenaar met de levendigste bijvalsbetuigingen vereerd; in welke onderscheiding de Heeren Ludwig en Hamel, maar bovenal Mej. Schneider deelden. Op morgen avond zal de Heer Aldridge voor de laatste maal optreden, en wel als Othello in Shakespear's *Othello* enals Mungo in *das Vorlesgeschloss*, in welke beide rollen hij het meest voldoet. Bij gelegenheid dat wij dezer dagen van het opvoeren van het laatstgenoemde kluchtspel in ons blad gewaagden, hebben wij vergeten, de verdienstelijke medewerking van Mej. Wendt en van den Heer de Marchion, zoolwat den zang als wat het spel betreft, te noemen; welk verzuim wij bij deze herstel achtten.

SALON op den Singel. Deze week heeft niets nieuws opgeleverd. Onder de herhaalde stukken heeft het treffende drama *la Closerie des Genets* bijzonder voldaan. Op morgen verwacht men eene wederopvoering van het zoo belangwekkende geestige tooneelspel *les Contes de la Reine de Navarre* van Scribe, hetwelk ook thans gewis weder menig kunstminnaar zal uitlokken.

PAARL. Voor Woensdag e. k. is een concert van Mw. Jenny Goldschmidt-Lind aangekondigd. Wie onzer dilettanten heeft niet reeds lang gewenscht de Zweedsche Nachtegaal te hooren? Thans is er gelegenheid. Wie zou deze willen laten voorbijgaan? Wellicht biedt zij zich nimmer weder voor hem aan. Al was het maar, om te kunnen zeggen: „Ik heb Jenny Lind gehoord!”, een elk zal haar willen hooren, en dus mag men gerustelijken een druk bezoek voorspellen.

FRASCATI. Mej. Bertha Blau, violiste, cleve van het conservatoire te Leipzig, die zich op het concert van Zondag jl. deed hooren, scheen door schroomvalligheid belet te worden, hare talenten ten toon te spreiden, alhoewel het vrij talrijk publiek haar met cervolle bijvalsbetuigingen poogde aan te moedigen. Verscheidene zoo klassieke als bevallige ensemblestukken werden door het orkest, als naar gewoonte, meesterlijk uitgevoerd. Eerstdaags zal er eene nieuwe groote compositie van den Heer A. Berlijn ten uitvoer worden gebragt. Op 12 Maart e. k. zal de Heer J. Snijders, verdienstelijk violoncellist en lid van het voortreffelijk orkest van dit lokaal, een concert geven, onder medewerking van eenige andere onzer stads-toonkunstenaars. Wij wenschen, dat deze veelbelovende jeugdige toonkunstenaar de sympathie van het kunstminnende publiek ten deze moge ontfenden.

ODEON. De op gisteren avond door den Heer C. A. Bertelsmann gegeven *Soirée Musicale* werd door een talrijk publiek met blijkaar genoegen bijgewoond. De verdienstelijke concertgever verwerfde zich zoolwat door zijn pianoforte-spel als door enige compositien, die door de onder zijne leiding staande liedertafel *Eutonia* voortreffelijk uitgevoerd werden, algemeenen bijval. Bijzondere onderscheiding viel ook nog ten deel aan den Heer J. B. van Bree als uitstekend viool-virtuoos, en den Heer Nabich als krachtig basuinist.

FRANSCHE VAUDEVILLE-THEATER. Op het concert van Zondag jl. ten voordeele van den Heer A. J. de Boer, hebben zich met bijzonderen bijval doen hooren de Heeren Frugt, zang; E. Stöger-Heinefetter, pianoforte; C. C. Fischer, viool; E. Appy, violoncello, enz.; en werden zoolwat de solo-voordragten van deze, als de uitvoeringen van het orkest, met toejuichingen vereerd.

Het zoo schoone *Cyclorama* van den Heer F. Reichardt, in het Odeon, zal nog maar twee avonden ten toon gesteld, en zullen deze voorstellingen door het voortreffelijke spel van de Heeren E. Stöger-Heinefetter en F. Olivier, piano en viool, opgeluisterd worden.

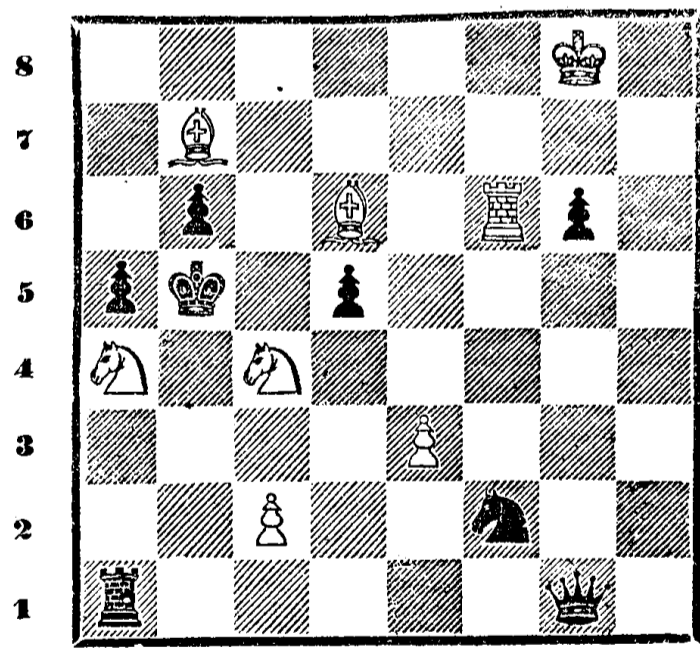
Naar wij vernemen, heeft zich de uitstekende tenor- en baszanger, de Heer Colbrun, op twee concerten te 's Hage Woensdag jl. en te Rotterdam Donderdag jl. met uitbundigen lof doen hooren en is hij tot medewerking in een volgend concert te Rotterdam weder uitgenoodigd geworden. Ook de Heer Paggi, de vermaarde Italiaansche Oboé-virtuoos, heeft, even als 17 dezer te Utrecht, Woensdag jl. zijn schoon talent met den besten uitslag ten toon gespreid.

SCHAAKSPEL.

OPGAAF No. 414.

Wit begint en geeft op den 3den zet mat.

ZWART.

PROBLEMA'S.

1. WIT: Kon. B 7, Kgin F 1, Rheer E 1, Paarden A 6, B 5, Pions C 3, G 3.

ZWART: Kon. D 5, Pions C 4, E 4, F 4.

Wit geeft op den 3den zet mat.

2. WIT: Kon. G 6, Rheer A 7, B 5, Paarden B 4, D 5, Pions D 2, E 5, F 3.

ZWART: Kon. E 6, Pion D 4.

Wit geeft op den 3den zet mat.

OPLOSSING VAN N°. 413.

1. WIT: F 1 op E 2 † ZWART: F 4 op F 1
 E 2 „ D 1 F 2 „ F 3
2. H 2 „ A 2 F 1 „ D 3
3. A 2 „ A 4 † Onverschillig.
4. A 4 geeft † en mat.

OPLOSSING DER PROBLEMA'S.

1. WIT: F 7 op F 8 (wordt Kast.), C 7 op C 8 (wordt Kast.)
 C 8 op C 6.
2. WIT: C 1 op A 3, E 6 op B 6, B 6 op B 3.

Wij hebben goede oplossingen van de Opgaaf ontvangen van de Schaakgezelschappen *Et nos pona natamus*, te Zalt-Bommel; *Schaakie/hebers* te Monnickendam, de HH. G. S. en J. D. B. te Dordrecht, C. d. J. en C. A. te Krommenie, C. M. E., v. B. en L., D. P., J. P. Jr., alhier.